

Aynur Yazıcı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

03.10.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

"Nas"

Sen, "oldum" dersin,
"Olduran"dan gafilsin!
Hem yine "Öldüm"dersin,
Bitmez tükenmez "Dünya Hırsı"n!
Yaşamayı bilmeden,
Kime, neyi söylersin?

Aynur Yazıcı

Acı..

Döktün yine gözyaşlarını
Kuytu akşamlara
Acının en katmerlisi var şimdi..
Yüreğinde..
Ve yüreğinin en derininde..
Ey serinlik!
Yak beni,
Seherinde sabahın!
Ve ey yağmur!
Gözyaşıyla eyle imtizaç!
Ruh kalmış geride aç bilaç..
Kül mü oldu ıslanmayan sular
Suların ardından
Bütün duygular..
Kül mü oldu?
Avuçlarında sakladığın bu kaçınıcı acı..
Acının adı 'yok' yoktur ilacı..
Üfledin zemherinin en ortasına..
Üşüdü bütün kelimeler..
Kelimeler esir düştü dile..
Ayrılık var şimdi,
Yürek yasta..
Yare götürecek
Bir çığlık var bu kıyasta..
Çalındı kapı
Çalınan bütün umutlara inat
Açılan zerreden çıktı kainat..
Buydu tezahür-ü cemal,
Buydu Hilkat-i san'at..

30.10.2007-BURSA

Aynur Yazıcı

Adı Yok

Bir söz, bir sesti, beni benden alan
Bir yaşam, bir ölüm, gerisi yalan
Ne beden kaldı, ne nefes, ne de ses
Et de gitti, kemik de, hepsi oldu talan

Tüm çiçekler benim için ağladı
Topraklar bulutlara el bağladı
Sustu, sessizliği dinledi herkes
Şu gönlümde şelaleler çağıladı.

Aynur Yazıcı

Ahir-İ Evvel 1

Kurudu camda ki buğu
Buğuyu seyretti kuğu
Sıçramadı beynime kan
Dişe diş bir savaş var nefsimle şu an
Sirke dönmüş dünya
Herkes bir cambazlık yapmakta
Yarını aratıyorlar
Dünü unutarak
Bugünü, güne yamamadan
Yamalı bohça oldu seneler
Seneler asırlara yetiştirme çabasına düşmüş evvelden
Evveli evvele kat
Bana tarihi anlat
Saçındaki teli, telli turnalara gönder
Sen de serhatta hediye eder gibi
Can veren şehedaya
Canını kat, kanını kat
Cananın seni beklediğini bilerek
Döndür sen de dünyayı
Batıdan doğuya doğru
Doğrul, kalk yerinden
Semaya uzansın ellerin
Ellerini gösterme kimseye
Göze gelir, gözlerinle birlikte.

05.01.1999-Bursa

Aynur Yazıcı

Ahir-İ Evvel 2

Birin birinde birinciye buldum
Sonuncusu yok
Yoka sordum sonu
Sonuna dek
Ak sakallı bir derviş
Elinde bir değnek,
Değneğin ucu dayanıyor hiçe
Hiçi aradım ben de
Tende ürperdi can
Kemiklere sormadan
Sorguyu suali bıraktım artık
Münker ve Nekir'e
Dilim emanet oldu zikire
Fikri unuttum bilmem ki nerde?
Dilimde kilit var, gözümde perde
Suları ıslatanlara baktım,
Islatamayanlara da
Islatan, ıslatamayandan az
Güllerde destanın en güzelini yaz
Yazı sevme o kadar
Sonunda sonbahar var
Varı yoka ver
Yoklukta varlık biter
Bitin bittiği yerde bitmeyen tek şey sevgidir
Unutma, unutma, unutma
Sakin ola ki gözünde yaşı kurutma!

06.01.1999-Bursa

Aynur Yazıcı

Akan Sular Beni Söyledi

Son deminde hayatın
Güller soldu, onun için
Kelebekler bana gülmez,
Ben gülümseyemem
Yüzümde tatlı bir tebessüm
Gözlerimde yaşlar var
Beynim hayranı oldu bu sevginin
O çöllere ben gömüldüm dün gece
Sıcaktan daha soğuktu
Soğuktan daha sıcak
Ellerim konuştu o gün
Ayaklar oldu şahit,
Diller sustu
Ben indim, kaç bin kilometre yerin dibine
Akan sular beni söyledi
Gittikleri yere
Lanetle mi bilinmez
Bilinmez, ellerin söylediği.
Bir akrepti beni can evimden vuran
Akreb-i nefis
Bir sandığım kaldı şimdi cevizden
İçinde ben
O da gidecek elimden!

eylül-1998-Bursa

Aynur Yazıcı

Al da GİT!

Al da git, bütün hüznleri.
Al da git, bitsin, hitama ersin hayat.
Al da git, hatimesini çeksın gözbebeklerine.
Gözbebeklerin, bir nurani ip ile,
Temaşaya çıksın aktar-ı alemi.
Mahpus kalınca hayalin,
Mazinin bir an-ı seyyalesinde.
Kalbini gönder atıye.
Gönder atideki, sana dair her şeye.
Ayineyi tasdik için, güneşi inkar mı gerek.
İnkarı kaldırır mı muhabbet menba-ı yürek.
"Kal" desem.
Kalmazsın ki!
Zaman akıp gitmedeyken.
Ve biz, yokluk derelerine gittiğini ZANnederken...
Melek gelse,
Deriz, "Henüz çok erken".....

17 Ekim 2005-Bursa

Aynur Yazıcı

Ankara

Açtın mı yüreğini bahara?
Günün geceden daha da kara
Hey gidi Ankara
Kardeşimi sen mi çaldın?
Çaldın da bilinmezlere mi daldın?

Aynur Yazıcı

Anne... Anne...

Bir acı sardı yüreğimi
Bilinmez bir sancı
Şimdi bir yanım buruk
Ve boğazım düğüm düğüm...
Hayal değil,
Hakikatti gördüğüm
Acılı yürekler bırakırken ardında
Gidiş gününe bile şefkat yüklenmiş
Ey merhameti özünde yaşayan Cannn
Ve ey, huzuru feda etmekte bulan...
Çileyle yoğrulmuş yetmiş sekiz yıllık bir ömür,
Gittiğin gül kokulu diyara bizi de götür...
Sen annemin can bulduğu...
Sen ey sabır taşı...
Sevinmek mi lazım,
Bıraktın diye telaşı...
Gidişin iştıyak veriyor vuslata
Sen ki açtın gözlerini asli olan hayata
Sen annene kavuşurken
Annem kaldı annesiz
Öylece gidiverdin, usulca sessiz...
Rahmet Ayında, mağfiret yüklendi tabutun
Duyanlar öldü bilsin,
Ve şimdi hayatlandı nefesin...

10.07.2014

Aynur Yazıcı

Annename

Sensiz bir sabaha erdik yine
Gecem sensizdi annem ve de sessiz
Yitik bırakma beni, ızdırabın seline
Günler boğuluyor, kalıyor nefessiz

Güller günlerde solgun
Şu sıralar, babamın gözleri de yorgun
Yollara bakmaktan, annem
Her gün sonunda o yollar oluyor cehennem

Bir umut tükenirken beyaz sayfalarda
Yıldızlar hüznün türküsünü söyler semalarda
Vuslata özlem bitmiyor, şu yürek darda
İftirak bitsin annem, ne olur gel bu baharda

Kapıdan her girişte sesini duyuyorum uzaktan
"Yine geç kaldın" diyorsun bana
Uykusuz gecenin sonunda, yine ağarıyor tan
Annem gelmez misin, hala doyamadım sana.

Bütün hüznü şarkılarda sen varsın
Hasret türkülerinde hep sen
Kolların artık ürkek bedenimi sarsın
Yar var mıdır annem, senden daha ahsen

Tükenmişliklerde can veriyor bedenim
Sabah meltemindeki yaprak gibi titriyor tenim
Bir sesin, bir nefesin, bir de gülen gözlerin
Sen annem sen şu yürekte gidip de dönmeyenim

Seni çok üzdüm, çok kırdım, biliyorum
Ve diz çöküp önünde senden af diliyorum
Annem gel ne olur, annem ne olur
Ben, ben artık ölüyorum,
Ben artık ölüyorum,
Ben artık ölüyorum...

(nisan-2003 BURSA)

Aynur Yazıcı

Ara ve Bul

Yoruldu dizler, derman arar
Ekinler büyür, harman arar
Nice başlar kurbanı oldu
Şu garib, gitmeye ferman arar

Oflamak yaraşır mı sana?
Yakışan şükürdür insana
Uzat ellerini artık
Ve avuçların açık
Dua dua, Rabbe yalvarsana

04.03.2004-Bursa

Aynur Yazıcı

Ararsın

Gecelere köprü kurdun yine
Bilmem ki hangi diyarlardan
Hani ateş değmezdi tenine
Sudan korktuğun kadar, korkmazdın nardan

Hilal-i kamer var bu leyl-i hüzünde
Nurdan gözyaşı var o ak ve pak yüzünde
Sana ne oldu, sana ne oldu ey yar?
Hem acı, hem sevinç, bir burukluk var sözünde

Sana seni sorsam, beni bende ararsın
Gülü bülbüle yorsam, canı tende ararsın
Bu el yok, bu ayak yok, bu dünya bomboş
Söyle ey yar, söyle ey yar daha sen ne ararsın?

Aynur Yazıcı

Arz-ı Hâl...

Bir yanım buruk, bir yanım yarım.
Dilim lâl olmuş, serzenişte efkârım.
Heyhat, feleklerde dolandır kalp.
Ben, Ben'den habersiz Ruhumu ararım...
İlaç deyip yarama ağuları sararım...
Hiçliğimi bildim mi, işte o vakit varım...

Aynur Yazıcı

Aşk Bahçesi

Göz yaşlarım düşer aşk bahçesine
Emer oradaki çiçekler bir bir
Tuzlu ve sıcak yaşları sinesine
Bakarak semavata, getirirler tekbir.

Aynur Yazıcı

Ayine

Her cihetin günah günah deyu
Ağla! Keffarettir, gözün suyu
İstiğfar et, an her daim Hu'yu
Seyyileri örten Settar var

Bırak ümitsizliği, tevekkül et
Sabreyle bu dertlere belki bir müddet
Yetişir her saat, her an ol inayet
Bütün kapıları açan Fettah var

Açlık korkusuyla çalışırsın durmadan
Ömür sermayesi günler geçer sıradan
Hiç unuttur mu yarattıklarını Yaradan?
Pireye mide tanzim eden Rezzak var

Gelen gider, giden gelmez geri
Beşer zulmü bitmedi Adem'den beri
Zannetme zalimler kalacak nardan beri
Mahkeme-i kübrayı kuracak Adil var

Şerri hayır zannedersin, hayrı şer
Zulüm hükümde zanneder nev-i beşer
Perde var gözünde gaflete düşer
Bilmediğimizi bilen Hakîm var.

Aynur Yazıcı

Azizlerin Fısıltısı

Sancıyla mı doğduk,
Acıya mı doyduk
Bulamadık bir çare
Yareler çoğaldı
Kalp hüznün esiri
Ritmini bulmuş gibi
Devreyledi âlemi
Âlem zerrede olmuş sır
Asır asır aradı
Cisim yoktu
Yalnızca vardı adı
Ve bir ra'd sesiyle
Tohumlar çatladı
İsim söyledi sema
İsim söyledi zemin
Her söyleyen
Ol Fettah'a rabt oldu.
Doldu deniz
Sahralara kum doldu
Ol Kadir'in eliyle
Bütün olmazlar oldu
Baharda haşrolan
Yaza neşroldu
Kaza oldu
Vukua gelince kader
Ederini bilmedi nas
Ömrü heder eyledi
Keder eyledi nefsi
Tanımadı nefesi
Bilemedi
Beden denen kafesi
Zanlara oldu esir
Ve tesir etmedi
Tek bir kelâm
İçeridendi kilit
Dem vurdu yalnızlıktan
Tan yeri ağarırken
Erken bildi de
Eğildi uyku önünde
Yönünü mü şaşırdın
Ey ırmak
Dünyadan Cennete ak
Yanında götür yârenlerini
Ve pak eyle bizi
Bütün kirlerden
Pak eyle
Bizi Onsuz bırakacak
Bütün fikirlerden...

17.03.2016-İstanbul

Aynur Yazıcı

Azrail'e

Elim ateşe değdi, yandı
Gözüm güzeli gördü, kandı.
Benimki bedenimde bir candı.
Azrail geldi, aldı, götürdü.

Kalp iyiden yana olurdu.
Her zaman hakikati bulurdu.
İçim "Allah" deyu solurdu
Azrail geldi, aldı, götürdü.

Hak zikri eksik olmaz dilimde
Hayır vardır, hayır ilimde
Can çekişirken, hatta ölümdede
Azrail geldi, aldı, götürdü.

Can alındı, girdim tünele
Ruhum ölmedi bedenim ile
Mezarımda, kara kabrimde bile
Azrail geldi, aldı, götürdü.

Aynur Yazıcı

Bekle....

Bekle!
Hem de sabırla bekle.
Bekle ve
Hüzünlerine hüzün ekle.
Gittiğin yol yara açılacak
Bin bir emekle.
Havf ve reca arası yol al,
İman dolu yürekle.
Bekliyor seni dereler,
Kıyısında çiçekle.
Rızasını iste yalnızca,
Bir büyük dilekle.
Evrad-ü ezkara devam
Gökte kuş, suda semekle.
Hak gelsin, batıl zail olsun
Gönlündeki Rabbi tekle.
Bilirsen hakikatini salatın, ulaştıracak
Seni arşa burak gibi binekle
Kanını temizler senin,
Bir hortumlu sinekle.
Arı hizmetine sunuldu,
İçi bal dolu petekle.
Kan ile fıskı arasından gönderir sütü
O mübarek inekle.
Kurulur mizan "kun" emriyle,
Arş etrafında döner milyarlarca fekle.
Rahmet tecessüm eder
Her yağmur damlası yere iner bir mekle.
Her dem tegayyür var, her dem inkılap
Her bir cüz girer yeni bir şekle.
Kabir ağzını açmış bekler
Bir muazzam döşekle.

Aynur Yazıcı

Beklediğin Ne?

Ben mi seni öldürdüm, sen mi bana can verdin?
Ölümü öldürünce, yüreğine gül serdin.
Gülünün dikenleri çileye bülbül oldu
Rüzgar oldun bir zaman tatlı tatlı eserdin

Ağlamak mı gerektir gecenin zulmetine
Gelen gitmeli değil mi yürek devletine
Senden satın alıyor hakiki mal sahibi
Satmak duruyorken, söyle beklediğin ne?

10.08.2006-Bursa

Aynur Yazıcı

Ben

Bir "ben" vardı, bir de "ötesi"..
"Ben" çıkınca aradan kalmadı dünya hevesi...

Aynur Yazıcı

BEN Ve Hiç..

Yaz ortasında vuran kırağı gibi,
Yakıp yıktın tüm mahsulatı.
Gözbebeklerimi çaldın,
En derin ruyalardan.
Kabusa döndürdün sen,
Tatlı bütün halatı.

Fısıltılar geldi yine
Afakından göklerin.
Reşahata gark oldu,
Çölde kum taneleri.
Ruhun şimdi yedi kat
Dibindedir yerin.
Şeytanlar dursun artık,
Gölgesiz güneşten beri.

Öz benliğin sözünden,
Sel gibi akıp durdu.
Kime gitti zerreler,
Bitti mi sefer bugün?
Hangi aleme düştü,
Şimdi nerededir yurdu?
Nur'a mı gark oldu,
Yoksa nar'a mı sürgün?

Ebemkuşağı şimdi
Yüreğinin adresi.
Vurmalı bütün renkleri
Adının ortasına.
Boyanmalı her hassen
Yıkmalısın kafesi.
Bir nefes hiçlik
Doldurmalısın tasına..

21.05.2007-BURSA

Aynur Yazıcı

Beni Ona Sor!

Gözlerin kan çanağı
Sen mi tefriş ettin o büyük konağı
Ağla! Belki gözünden kan yerine süt akar
İndiğini sandığın merdiven belki semaya çıkar
Sen sussan da soğuk sessiz odanda
Titresen de hafiften
Bir seda gelir yüreğine Elif'ten
Soruların bittiği gün bitmiş her şey demektir.
"Ben" desen yaptıkların bir kuru emektir.
Kime sordun ben'i buldun mu bari?
Beni ona sorsaydın bulacaktın gerçek yari.

Aynur Yazıcı

Bildin mi?

Beni bildin mi dost?
Uzar gider gecelerim.
Kimseye diyemem acımın derinini.
Ne akıl erer,
Ne kalp görür,
Ruhum yürür de yürür...

Bilmedi, bilemedi bütün bilmekler.
Özünde saplanmış bir küçük kıymık,
Acıtır ben'i,
Düğüm oldu ilmekler.

Özgürlüğü ararken,
Esaretmiş bedeli
Aklı azad ederken,
Kalbi O'na vermeli
Kimi bilir,
Kimi bildiğinden gafil.
İnsanlık can çekişiyor,
Duygular sefil.

Depreşme, dur hele!
Şimdi dinle kendini
Bulmak ise derdin,
Tefekkürü dost edin.
Sen ki Dünya'ya
Keyf için gelmedin...

Sevi'nin mânâsı
Dinmedi yağmurla.
Ne Yusuf
Ne Züleyha doyamadı.
Öyle ezberden değil,
Kuyunun derininden geldi.
Öyle bir muhabbet ki,
Züleyha'ya bedeldi.
Feda etmeden,
Son bulmadı vedalar.
Devası yanındayken,
Gönül arar da arar...

Aynur Yazıcı

Bilinmez

Rüyalar çaldı uykuyu
Sesler kulaklarda rehin
Kalbim tattı o sonsuz korkuyu
Gözlerim! Sen bu yaşlara sevin

Sakin sorma, güller solar mı diye
Elbet solar o Hakk için,
O güller peygamberden hediye
Her gün ağlarlar, bilinmez niçin

Aynur Yazıcı

Bilmece

Uzun bir günün ardından gelen uzun bir gece
Kağıda dökülen kitaplar dolusu hece
Ve çözemediğin bu kağıncı bilmece
Bu gün, o gün m?
Neden sesin gelmez, yoksa öldün m?

Aynur Yazıcı

Bilmez Oldular...

Erken gelen bendim sana
Sen ise geç kaldın bana
Ülfet eyleyemedik zamana
Başka diyarlardandık biz
Yine gelmedi mektubun
Gözlerim hâlâ nemli
Ve kelâm yine semli
Mısralara düştükçe
Zehirliyor ruhumu

Durma ey dünya
Deverana devam et
Ben yoluma, sen yoluna
Bulur muyuz istikamet
Bulur muyuz felâhı
Yürekler oldu virân
Bulur muyuz penahı

Dağlar kadar yükleri
Aldık da sırtımıza
Tek bir "ah" etmedik biz
Şimdi bir dirhem pamuk
Feryatları ağlatır
Öylece sessiz
Öylece nefessiz....

Biz yordukça,
Yoruldu düşler
Gelmez oldular...
Bir çift gamzeye
Hapsoldü gülüşler
Ne seni ne de beni
Bilmez oldular...

5Mayıs2016

Aynur Yazıcı

Bir Fer Dindir

Senli bilmecelerin
Sensiz şehrinde
Sessiz harflerle dolaştırılmaktayım.
Kelâm suskunluğa gebe yine
Ruh, dinginliğinde
Nilüferlere ağışunu açan bir gölün.

O şeker pembesi gülün kokusu
Mass edilirken letâfetle
Yüreğinin gözleri dokundu
İç içe sarılı her bir yaprağın gözelerine.
Dudaklar bayramında o kadife yumuşaklığının
Daha doğmadan doyduk mu be hey Can.
Duyduk mu o âlemin
Gönülleri mest eden musikisini.
Ses değil bu, nefestir.

*****

Sessiz şehirlerin duvarında
Dudak kıvrımlarımı şımartan ad
Bir nefeslik ömür
Bir nefes yalnızlığı anlar
O burada
O taa içimde
O yok olduğum
Dünyada

Nilüfer Kozoğlu

01.08.2016

Aynur Yazıcı

Bir Gün..

Gülme gnme, ey canımın canı
Ölüm gelir bulur seni de bir gün
Sevme desem de, sev yine anı
Anlar zamlanır biter bu sürgün..

Kapat gözlerini küfrün zulmüne
Hak gelir, taht kurar gönlüne bir gün
Sorma hayat nedir, mevt ne, vuslat ne?
Hikmet gelir, fethe durur her ynn..

Güneş doğar elbet bir gün batıdan
Sular kaynar da sele durur bir gün
Gl ve dikenini sorunca Yaradan
Olur glizara bayram ve düğün...

30.11.2006-BURSA

Aynur Yazıcı

Bir Ölüm Düşlemesi...

Bugün geldi ölüm..
Bilinmez: adı neydi, kimdi?
Sabahın seheri seni avutmaz..
Yüreğin bir damla yaşı tutmaz..
Kaldın adının son harflerinde..
Ve kaldın o padişahın son seferinde..

Enin eni tenine vuran acı..
Şimdi ellerin acıya duacı..
Fakatlar bitti..
Gitti..
Günün ilk huzmelerine nağme söyleyen kuşlar..
Ve şimdi seni bekliyor bütün yokuşlar..

Zannına gölge düştü..
Düşün düşündeki düşmeyen seni..
Ve düşün senden düşen bütün hasseni..

Kime verdin elemi?
Elem sana mı geldi?
Yoksa senden irak ele mi?

Çileyi terennüm etmek dilerken..
Neyin kalmış biçare..
Ne kamer var göklerde..
Ne göz kırpan sitare..

Felekler durmuş sanki..
Melekler dinlemede..
Gün doğmuyor bugün..
Hayal miydi bunlar, insanlar nerede?

Güllerin çilesi bülbülü vurdu..
Bıraktı geldi o baki yurdu..
Göz kapakların niye kalkmaz..
Bak saatin SENde durdu..

Yabancıya selam verdin..
Hatimesinde ömrün..
Davet geldi..
Ne beklersin git!
Git ve dur huzura..
Ve gark ol, ol nihayetsiz NURa...

09.07.2007-BURSA

Aynur Yazıcı

Bir Yosun Gözlü

Gidelim gayrı
Gidelim
Yoldaş edinelim hayrı
O halde sus
Yunus gibi
Hût'un karnında
Gönül dilin versin sada
Sürgün et ne varsa
Ondan maada
"huuu" dersin
Ey ney
Bir nefes edersin
Ruha
Bir nefes
Şeni bilmez güruha
Öyle içli, öyle derinden
Nakkaş titizliğinde notalar
Yol buldu mu
Lâtif gönüllere
Serenattasın
Bülbül ile güllere
Seyreyledi fesleğen
Hediye eyledi kokusunu
Kadife çiçeği,
Dokusunu

Bir yosun gözlü
Veda etmeden
Gitti buralardan
Sanki hiç değilmiş
Bu dünyadan
Ve ardına bakmadan
Bir yosun gözlü
Gitti buralardan
Giderken
Müjdeler verdi yârdan
Kim bilir hangi diyardan
Kondu gönlüme
Bir yosun gözlü
Gitti buralardan
Ney nefesi
Bir ramazan arefesi
Aldı götürdü
Gitti buralardan
Bir yosun gözlü
Çennete nişanlı
Ölüme sözlü
O gül yüzlü
Gitti buralardan...
Gel, biz de
Gidelim gayrı...
Gidelim

Yoldaş edinelim hayrı...

10NisaN2016

Aynur Yazıcı

Boş Ver Gönül

Bin gama boş ver gönül,
Bir nimetin hatrına
An'a misafir geldi,
Lezzet verir yarına

O gam sana hem yârdır
Cennette mihmandardır
Başın gözün üstünde
Bir sened-i güzardır

15.07.2016

Aynur Yazıcı

Bu Dem

Bu dem doldu ızdırıp, doldu çile
Bu dem, buldu dostu, hep acı ile
Bu dem, soldu gül, hem de bile bile
O'na varmak için öldü "ben" bu dem

Aynur Yazıcı

Bu Gidiş Nereye?

Hayra yorduğum
Düşlerimle birlikte
Gülüşlerim de
Seni beklemekte şimdi,
Vakt-i seheri
Gözler dururum
Gidişinin dönüşü
Kumruların ötüşü
Bir sabah vakti
Umutlar yollara düştü
Haramiler bölüştü
En müstesna hisleri
Duyulmaz şimdi
Kesildi
O heyula sesleri

Zordur elbet
Zora koşulan dua
Sabrı sırtında bir koca dağ
Dağın ardında sağlar ölü
Ölü bildiklerin sağ
Kör kuyular dipsiz
Göz ve kulak
Nasipsiz...
Dura dura durulduk
Durmaktan da yorulduk
Şimdi bir yol bulduk
Şimale doğru
Menzili görmeyen gözle
Bu gidiş nereye?

07"Haziran"2016

Aynur Yazıcı

Bu Kaçınıcı?

Boğazım düğüm düğüm
Bu kaçınıcı dert, geriye sürdüğüm?
Bu kaçınıcı, dirilip de öldüğüm?

25.10.2003-Bursa

Aynur Yazıcı

Bu Son...

Bu son türkü dinlediğim
Bana veda ediyor nağmeler
Hep bana, beni sevdiğini
Söylendi zaman
Gözlerimde duman
Göremem sonu, onu
Can gider Kaf Dağına
Geri dönüp bakmaz benimle olan bağına
Çağına
Bu son kitap okuduğum
Bana veda ediyor düşünceler
Beni sana küstürdü
Beni bana küstürdü.
Beni sona küstürdü.
Şahdamarımda bir sancı var
Sağımda bir yabancı
Adı:Azrail
Bu son çiçek kokladığım
Veda ediyor bana güller
Sümbüller, bülbüller
Nefesim aya gitti
Sesim Andromedaya yetti
Kimse duymaz beni
Cevap vermezler
Beynimde yoktur meali
Bu son sudur içtiğim
Veda ediyor bana dereler
Şelaleler
Çatlak dudaklarım ıslanmaz
Bir türlü uslanmaz
İçtikçe içesim gelir
Feryadım Arşa yükselir
Bu son sözdür söylediğim
Veda ediyor bana kelimeler
Can bedenden ayrılırken soğuk ve sessiz
Beden kalır nefessiz
Ölüm meleği verir bana selam
Dilimde tek kelam:
ALLAH! ALLAH! ALLAH!

Mayıs-1998 (Bursa)

Aynur Yazıcı

Bugün Çocuklar..

Bugün çocuklar
Gölmek istemez
Analar toprağa rehin
Sevilmek istemezler
Babalar toprağa rehin
Onlar zayıf, onlar biçare
Onlar gönüllerde yare
Ana yok, baba yok
Onlar sessiz
Onlar kimsesiz.
Bugün çocuklar ölmek ister
Ölüme gölmek
Gözyaşı sevgidir onlar için
Hıçkırık aşk.
Güller gülmez onlara
Kuşlar konuşmaz
Sisli hava yoldaştır
Çöllerini kucaklamak ister canları
Toprağı öpmek
Bugün çocuklar
Sevmek ister ölümü...

Aynur Yazıcı

Buldun..

Gözlerimde gözlerin,
Benden beni çaldın sen.
Nağmelerde sözlerin,
Bilinmeze daldın sen.

Yüreğime kök saldın,
En masum düşte kaldın,
Tutduğum son daldın,
Senden beni aldın sen.

Eni ararken gönül,
Ne gül kaldı, ne bülbül.
Açmadan soldu sümbül,
Dikenlerde kaldın sen.

Nefis güneşte pişti,
Fena seyline düştü,
Hayretle an'a şaştı,
Beni O'nda buldun sen.

Aynur Yazıcı

Bulmaya Doğru..

Saat sana gülümsedi, sen zaman gülünce
Güneş doğdu yüreğine
Gece solup ölünce
Geçtin ya sen, şu dem en dar geçitlerden
Geçtin ya hani anadan, yardan, serden.
Bir isim uzanır sana o muazzam eserden
Elini uzatamazsın, tutamazsın o nuru
Hep ıraksın Ondan İsrafil üflese de suru
Bilsen de kendinde sonsuz aczi ve kusuru
Saat onu çoktan geçmiş
Rab seçeceğini, yoktan seçmiş
Bir gül kokusu kaldı habibden mahbuba
Yine yol almış şems-i taban guruba

Aynur Yazıcı

Bursa'm

Bursa'm! Yine karanlığa teslimsin.
Neharda isteyen alsın seni,
Bu leyl-i hüzünde mehtabınla benimsin.
Adüvv müsün halil mi şaşırtıyorsun beni,
Söyle Bursa'm, söyle haydi sen kimsin?

Velilerle yoğrulmuş belde-i yar
İftirak eylemesin Rab, yüreği hasret sarar
Elim kolum çözülür kalmaz karar
Bursa'm çözemiyorum seni, bu nasıl bir sır?
Bir elif kondurdun arza her asır.

Ondan(sas) bir katre Emir-el Buhari
Tevazu kanatlı zat Molla Fenari
Bir parıltı, bir lem'acık göster bari
Yarenlere dost, yeşile müştak Bursa'm
Bu gün seni kime, nasıl sorsam?

Bir tatlı hülyaya alıp götürür sabah yeli
Yürek titremede sana yâr diyeli
Sen gönülde beldelerin en güzeli
Firak bizden uzak olsun hüznü Bursa'm
Seni nûrdan libaslara sarsam!

10.05.2003-Bursa

Aynur Yazıcı

Bursa'ya

Beyaz libas ne yakışır sana
Çatılarına, ağaçlarına, dallarına
Beni de o rahmete sarsana
An bitti, zaman kaldı yarına.

Bir hediye-i Rabbani sana verilen
Sevdi de seni, yaktırdı narına
Musibet, bela diye yoluna serilen
Götürmek içindir seni, saadet diyarına

Aynur Yazıcı

Bursa'yı Seyir

Ak libasa büründün ey yeşil Bursa bugün
O saf, temiz karlar örttü bütün her yanı
Gözler bayram etmede, gönül vuslata sürgün
Kullar nasıl feda etmez ona, candan canı

Süt beyazından da beyazsın veliler şehri
Kaç mecnun geçti üstünden, kaç Ferhat, kaç Kerem
Sen yazdın destanını aşkın, deliler şehri
Bin başım olsa binini hak yola verem

Bir müşkül suale cevapsız kaldı dudaklar
Hodfüruş, nahoş bir zata hiç laf anlatamaz
Müberra duygularını kalp fevkinde saklar
Bedenin şükrü bir oruç, bir abdest, bir namaz

Gündüze sütre indi, sende hala sürur var
Yıldızlar nağmelerde kayıyor karanlığa
Sükutta şimdi, yalnız semayı seyirde yar
O da hazır geceyle birlikte yarenliğe.

26.02.1999-Bursa

Aynur Yazıcı

Can Dostum!

Yeni muştularla gelsen
Islak baharıma
Ahiret tarlasında
Çatlasa tohumlar
Öraya filizlenseler...

Çağırarak kolay seni
Müşküldür ağırlamak
Verirken son nefesini
Bir damla suya kanamamak

Gitmelerin O'ndan O'na
Çakıl taşları değil
Dev kayaları koydun yoluna
Eğilmedin uğruna
Zaman!
Hoyratça harcandı gitti
Sana vedia edilen
Bir candı gitti...

Selâmet duası
Derinlere saplandı
Ruh onu aradı
Kalbin bulandı...

Durulmaya dursan da
Dolanmayı durdursan
Artık...

2003'den Bir Mart 2016'ya...

Aynur Yazıcı

Cici Kız

Hüzün! Bırakma beni!
Ne olursun!
Ey göz! Evvelden gönderme gözyaşlarını
Sanıyorum ki ağlıyorum
Cici kız!
Nefeslen hele
Dur da çöller kendine gelsin
Bu gece
Uğuldasın rüzgarlar
Uçmak senin neyine
Cici kız ha, neyine?
Kınadın bile yok
Ağlasan gözyaşlarının sesini dinler
Dağlardaki kuşlar
Gülse, feryada başlıyor sevapların
Cici kız! Yine sevgilinin düşüne düştün.
Bilirim, ancak sen onda varsın
Neye baksan onu görüyorsun
Neye baksan
Özledin değil mi?
Evet! Diyorsun belki de
Gülümseyen gözlerinle.

15.11.1999-Bursa

Aynur Yazıcı

Çeyrek Kala

Geçiverdi Şu zaman
Göz açıp kapamadan
Ne nevm dost oldu bize
Ne de gündüzler yârân

Kıyama durduk yine
Bilinmezin seyline
Sahip olmak gerekti
Tevekkülle diline

Heba etme sen ey Yâr
Gönlüne nurlar yağar
Emanet bil sen onu
Eylemeyesin ağyar

Ba'nın sırrı sırlandı
O sır özünde yandı
Çözmeye çalıştıkça
Bir hiçliğe dayandı

Noktaya adım attık
Bilmeye cehli kattık
Yıldız böceği gibi
Günü geceye sattık...

Eyvah demeden Şimdi
Ruh yeniden dirildi
Rıza makamı yolun
Cihazatın verildi...

Gamı bırak, safa bul
Acziyetinle yoğrul
Bu kadar uyku yeter
Kalk yerinden ve doğrul...

07.03.2016-İstanbul

Aynur Yazıcı

Çile

Beni, nefsimle baş başa bırakma bir an bile
Bana bensizlik değil, bana sensizlik çile!

Aynur Yazıcı

Çile II

Sevdiklerin yavaş yavaş akıp gidiyorken avuçlarından,
Umutları gönderdin, dünden, bugünden ve yarından.
Çileye talip oldun en masum duygularla
Selamı geldi 'yeşil kuşların' saadet diyarından

Ağlamak mıdır, yüreğinin şeb-i aruzu?
Yanmak en derinlerden, varlığın biberi tuzu.
Vuslatı var mı narın nura, nurun nara
Tükendi ömür dakikaları, artık soluyor otuzu.

Makasıd-ı asli 'Eliften gelen Mim'
Kesretten çıkıp vahdete girdi her daim.
İstiğfar dilinde; yetmiş mi, yüz mü?
Lütüfla kahrı girift eylemiş o Rabbi Kerim.

Ölmek gerek artık ve yok olmak
Benlik goncasından sıyrılıp vahdette solmak
Geçmek gerek en dar geçitlerden,
Her nefes ızdırap kanı olup çile bardağına dolmak.

14.05.2006-BURSA

Aynur Yazıcı

Çile ki!

Yüreğinden yüreğime akan
Yaz göz yaşdır ya da kan
Meçhullere daldıran beni
Bir çile ki!
Beni bende yakan...

04.11.2004-Bursa

Aynur Yazıcı

ile mi?

Yaşlı gözler gönle bakar oldu.
Hak ateşini teni yakar oldu.
Cennet dünya sanki sakar oldu.
Bu dem bütün hayat çilen doldu.

Soldu nazenin gülü baharın
Şemsi guruba gitti neharın
Buz oldu su, adı yok buharın
Dün ölmüş, acep gelir mi yarın?

Yüreğine acı bir gam düştü
Nefis zalim hodgam düştü.
Şerbet bitmiş, bize şalgam düştü.
Vuslat sana hem bir garib düştü.

Aynur Yazıcı

Çöldüşüm-I

Sessizlik gözlerimde
Göz bebeklerimde sensizlik var
Sensizliğin korkusu
Beni güllere emanet ettin
Gülleri dikene
Süzüldü semalardan gözyaşları
Bir bir rahmet kapılarına
Merhamet etti topraklar
Bastı bağrına
O davet bana
Hakka çağrı bu
Kalbimde onulmaz bir ağrı bu
Hey hevese aşına nefis
Sen sürgün et beni ateşe
Yolu başka, izi başka
Sen sürgün et giz-i aşka
Hükümsüz bir çiçek ver avuçlarıma
Adı çöldüşüm olsun
Rengi siyah
Siyahı beyaza aç
Çirkini güzele
Çöldüşümü ver bana
Helal et sonra
Sözü saza,
Gözü yüze
Gülü bülbüle
Beni ona helal et.

02.12.1998-Bursa

Aynur Yazıcı

Çöldüşüm-II

Ölüm resmini çizerken göz bebeklerime
Kalbim işledi nakış ellerime
Bedenim giydi o nakıştan elbiseyi
Bağrına bastı Azrail'den gelen buseyi
Buse, beni ona döndüren buse
Yürekteki ateşi söndüren buse
Azat etti ruhu bedenden
Azat etti yüzden gözü
Sazdan sözü
Kimdir beni çalan rüyadan
Uçuran kimdir yalan dünyadan
Sevmese miydi kalbim o vuslat anını
Vermese miydi Azrail'e candan canını
Meçhule bak ki başka bir meçhullük var
Meçhullüğün içinde meçhullükten bir duvar
Kibrit çöpüne hapsolmuş ateş
Sen misin hey! Şeytanla kardeş
Kardeşlik sevgidir, ya senin ki
Göz yaşlarımı avuçlarıma sakladım
Gözüme yaşı yasakladım
Sevemedim nefreti sevenleri
Seveni sevene sevine sevine yerenleri
Almadım kalbimden hakka olan sevgiyi
Çalmadım
Bir çöldüşümü özledim
Bir de güzele olan gülüşümü.

Aynur Yazıcı

Dağlar Dağlar Uyansın

Dağlar dağlar uyansın
Yollar dağa dayansın
Sevdiğim gelmez oldu
Yürek nasıl dayansın

Sebeplerden geçtim ben
Benden sana göçtüm ben
Yüreğime yaş doldu
Arşın arşın kaçtım ben

Dünya gam oldu bana
Hayal sem oldu bana
Sonu gelmez yokuşlar
Günler zûlm oldu bana

Kapattım gözlerimi
Tükettim sözlerimi
Bir kasırga götürdü
Baharı yazlarımı

18.NisaN2016 07:42

Aynur Yazıcı

Damla

Bir yağmur damlası ıslattı gözbebeğimi
Sonrada yanaklarımı
Oradan yüreğime indi
Ama onu ıslatmadı
Yaktı, kavurdu
Küllerini semalara savurdu.
Çöldeki kum taneleri beni seyretti
Şabaha kadar
Bu gece arz bana dar
Sıklaştı birden soluklarım
Tenim ürperiyor sıcaktan
Bak işte! Ağarmak üzere tan
Sen bir damla suya kan
Ayrılıyor bedenden can.

Aynur Yazıcı

Değil mi?

Kelimeler yorgun
Feri kaçmış, gözlerim dalgın
Düşler üşür
Uykuyu bir kaç harami bölüşür
Yollar sızladı
Her bir kademde
İçti acıyı, çekti özüne
Çöktü ne varsa
Kederden yana

Soldu ruha dokunan hanımelleri
Günebakanlar göğe bakmıyor şimdi
Güneş yakmıyor
Yağmur ıslatmaz saçının tellerini
Avuçlarda çamurun kararan izleri
Bir çiğnem et parçası
Hâkim sandı cihana
Doymadı zulme
Güya meydan okudu ölüme
Ne Firavun boğuldu Kızıldeniz'de
Ne bir sinekten öldü Nemrut
Sahte yüzler sahralar kadar
Dışı süs, içinde bitmez yaralar

Ve dağlar, dost bildiğim dağlar
Görünmez oldunuz niceden beri
Şahikalarınıza düşen kar taneleri
Sormazlar mı beni?
Sormazlar mı solan gölgemi?
Ve bazı şiirler
Yarım kalmalı değil mi?

12NisaN2016

Aynur Yazıcı

Derinlerde

Gün yine terk etti seni, her şey gibi
Şifa iksirin bitmiş, görünmüş dibi
Uyudu her şey, gece uyudu ve yıldızlar
Yürek derinlerden, çok derinlerden sızlar
Gülmek çok uzak, bulut yüklü gözlerin
Hep ıslak yanakların, ıslak ve serin
Girdiğin kuyu hem karanlık hem çok derin.

Aynur Yazıcı

Devrin Döngüsü

Bu, devrin döngüsüdür
Döner durur ruhlarda
Can bilmez geldiği yeri
Gitmek dilemez

Sefer bir içimlik su
Dudaklar çatlak
Damaklar kuru
Zehri zerkeyledi nefis
Bilmeyen damarlara
Yaralar derin
Cerihalet umman kadar

Bir dua, bir kelâm
Yükseldi arşa
Mayası tuttu niyetin
Bir incir düştü gökten
Şifaya durdu zeytin
Kor ateşler kondu
Umudun yollarına
Zülkarneyn seddidir bu
Bir ağıttır yarına

Dünü kaybeden ben
Güne mahpus olmuşum
Zamana esir iken
Hiçliğimi bulmuşum

Devrin döngüsüdür bu
Döner durur...
Hem ruha
Hem de sadra dokunur...

22NisaN2016

Aynur Yazıcı

Dolanır Yollar

Arza iner melekler
Ona gider bütün dilekler
Yürekler,
Ona yanar yürekler.
Ateşi buz tutar
Buzları ateş sarar
Yazar!
Kalem her şeyi yazar
Dolanır yollar, geçilmez olur.
Bulanır sular, içilmez olur.
Ban sorarlar: Kaç vaktin kaldı?
Her gün artar vaktim
Her gün türer
Canlar gider, Kaf Dağını geçer
Oradan Hakkı seçer
Göçer, buradan oraya göçer
Benzimde sarı güller açtı.
Nefsim benden kaçtı.
Yaşım bilmem kaçtı.
Saçtı, gönül her şeye sevgi saçtı.

05.08.1998-Bursa

Aynur Yazıcı

Dön Artık...

Çağ durdu divana
Seferin haberi yok
Her kelam
Hayat bulmaz dimağda
Selam seyrinde alemin
Cerihalar umman kadar
Doldu nefis gölgesine.

Şems'e suret giydiren
Zerreye takdir eden yolları
Bilir elbet.
Hariçteki bilmekler
İlmektir hakikate
Çözölmeli düğömler

Tebriqli ve Rumi,
Yol buldu bir lahza
Onlar durdu divana
Tayeran etti seyyareler
Yunus dağın ardında
Taptuk Emre yanında
Hiçliğe kanat açıp
Göçtü çile yurduna

Tılsımı çözüldü âlemin
Bir ba noktasıyla
Kapının adı Ali
Âlâ oldu şimdi dert keder
Hizmetine sunuldu
Zerreler oldu nefer
Ve Ser
Ser'de akıl
Akılda dimağ
Yürekte vicdan
Seni bilmez mi Yaradan

Yine geldi kokun
Ey güller,
Sizler geri durun
Bu koku başkadır
Güzergahı aşkadır
Durmasın bu sada
Bu ses ruhumu
Azad eyler kafesten
Azad eyler bedeni
Yetim kalmış nefesten

Gönöl, seni arar
Ol Fettahtan geldi karar
Açıldı binbir aleme kapılar
O halde dön artık
Ey Yâr!

Senle yeşermiş yüreğimin
Cennetine dön artık...

11Mayıs2016

Aynur Yazıcı

Dursun!

Sebeplerden bir sebep yüreğine oturmuş
Nazarına hapsoldü, tam manasız bir duruş.
Kalma! Ama dur!
Dursun yürek, dursun ama kalmasın geride.
Seni seven herşey dursun artık, dursun tek tek..
Ve seni sana sormadan gitsin yine..
Gitsin yine sana doğru..
Batınca güneşi yüreğinin,
Başlasın sefer karanlığa doğru..
Bütün seferler bulmak içindir,
Zulmetteki nuru..
Tuttuğun yol;
Ya sağ ya da sol..
Ve sen abde değil
Yalnız Mabuda kul ol..

01.11.2006-Bursa

Aynur Yazıcı

Dün-ü Gün

Dün bugünü bekledik
Bugün özledik dünü
Yürek hiçe saydı
Bayramı ve düğünü
Bir vuslat akşamı
Heyhat!
Götürdü benliğimizde ne varsa

Sâmiri bile ürktü
Sarının zamane tonlarından
Ne buzağılar geldi
Göçtü onun devrinden

Bir Harun sessizliği
Vurdu şimdi yüzlere
Dile geldi Tûr-i Sina
Konuştu her bir kademi

Âdemiyet sırlandı
Firavun nazarına
Karun karnlar dolaştı
Aştı zaman hattından
Miftah hırsla bulaştı

Bir âsâ teslimiyeti
Bir beyaz el
Kızıl deniz kızgın şimdi
Yıldızlar yıllara tutsak
Son demde secde
Seni bilmez başlara yasak

Saklasak
Salkım salkım sevdayı
Işık hûzmelerinde Zühre'nin
Yorsun Yusuf
O sevdaya saklanmış düşleri
Hüzün serpsin özüne

Özlediğimiz dünler de
Beklediğimiz günler de
Tel tel dokundu kadere...

24NisaN2016

Aynur Yazıcı

Dünya'nın En Ağır Mesleği-Annelik "Makale"

Çoğumuz birden çok cevabı olduğunu zannettiğimiz bu soruya biraz beyin jimnastiği yaparak cevap bulmaya çalışırız. Dilerseniz biz de çok az da olsa beyin jimnastiği yapalım. Sizi fazla yormayacağım.. Sadece birkaç tahmin.. Zira mesleğin ağırlığı görecelidir diye düşünüyorum. Herkes kendi mabeyninde yaptığı mesleğin çok ağır olduğunu söyleyebilir. Neye göre ağırlık? Beynin çalışma sistemine göre mi, fiziksel harcanan enerjiye göre mi, yoksa işin tehlike oranının yüksekliğine göre mi? Veyahut da çalışmanın sonunda verdiği psikolojik hasarlara göre mi?

Sizler biraz daha gayret gösterip beyin jimnastiğine devam ederseniz sanırım bu ihtimaller artacaktır. Aslında yaşanan çağa göre de meslekler ağır ya da hafif kategorisine alınabilir. Yani iş yoğunluğuna göre. Toplumun büyük çoğunluğunu sağlıklı insanların oluşturduğu bir yerde doktorluğun çok ağır bir meslek olduğu söylenemez. Asr-ı saadet döneminde bir hekim Ceziret-ül Arab'a gider. Ona denir ki: "Sen burda iş bulamazsın. Biz acıkmadan yemeyiz, doymadan kalkarız". Yine hırsızlık, talan, cinayet vs.'nin çok seyrek görüldüğü bir toplumda bulunan asayiş görevlisinin işinin ağır olduğunu da söyleyemeyiz.

Dünyanın en ağır mesleği nedir diye sorulduğunda ilk aklımıza gelen iki meslek gurubundan dikkati bir başka noktaya çekmek istiyorum. Bütün zamanlarda ağır, ama zamanın şartlarına göre ağırlığının şiddeti artan veya azalan bir meslek... Ağırlık konusunda güncelliğini her zaman muhafaza eden bir meslek... Bu meslek gurubundakiler bilmezler kendilerini... Haberleri bile yoktur yaptıklarının bir meslek olduğundan. Yıllar sonra fark ederler belki de. Ve toplum fark edemez onları. Yaptıklarını... Kendileri de dahil olmak üzere yaptıklarını meslek olarak bile kabul etmezler. Belki fitratları gereğidir bütün yaptıkları...

Lise yıllarında iken bir gün derste öğretmen bir soru sordu. "İlerde ne olmayı düşünüyorsunuz" diye... Herkes kendince bir meslek söyledi. Hiçbirini hatırlamıyorum bile... Ama bir arkadaş öyle bir şey söylemişti ki, kim bilir belki ben de o zaman sınıftaki diğer kişiler gibi onun esprili söyleyişine gülmüştüm. Komik gelmişti, belki kendi bile farkında değildi. Şimdi ne kadar haklı olduğunu düşündüğüm ve bütün sınıfı kahkahaya boğan o cümle

"Ben büyünce anne olucam"

Gayr-i ihtiyari " sanki annelik meslek midir" diye mizahi bir tavırla gülüşümüz şimdi o söylenenin ne kadar manidar olduğunu yaşatarak öğretiyor. Üzerinden on sekiz yıl geçmesine rağmen tahattur ettiriyor.

Karşı cinsten şahısların "annelik de meslek midir? " itirazlarını duyar gibi oluyorum. Yaşamayan bilmez, tatmayan, hissetmeyen elbette ki itiraz eder. Sanırım bir de annesini kaybedenler bilir bunu...

İdrakinde olana... Ne gecesi, ne gündüzü, ne kışı, ne yazı, ne tatili, ne dinlenmesi olmayan bir meslek. Menfaatle değil, sadece ve sadece şefkatle beslenen bir meslek. Öyle bir meslek ki ne hastalık bilir, ne yorgunluk, ne üzüntü. Hiç bir mazeret kabul etmeyen bir meslektir bu. Ve bu mesleği hakkıyla yerine getiren için ise unvan hazır: Şefkat Kahramanları.

Keşke bir anne olarak bu yazıyı yazmasaydım. Ama anne olmadan da bunların farkına varamazdım sanırım. Belki de söylenmemesi gerek. Mesleğin hassasiyeti açısından

bütün annelerin bunları bilmesi gerektiği kanaatindeyim. Çünkü mesleğin maddi boyuttaki ağırlıkları değil asıl mesele. Asıl mesele manevi boyuttaki ağırlığı. Yani evladının fitrat üzere kalmasına vesile olabilmektedir asıl zorluk. Her annenin belki yüz belki bin kere idrakine vararak okuması gereken işte şu sözler:

"Risale-i Nur'un en mühim bir esası şefkat olmasından, nisâ taifesi şefkat kahramanları bulunmaları cihetiyle daha ziyade Risale-i Nur'la fitraten alâkadardırlar. Ve lillâhilhamd bu fitrî alâkadarlık çok yerlerde hissediliyor. Bu şefkatteki fedakârlık, hakikî bir ihlâsı ve mukabelesiz bir fedakârlık mânâsını ifade ettiğinden, şimdi bu zamanda pek çok ehemmiyeti var.

Evet, bir valide veledini tehlikeden kurtarmak için hiçbir ücret istemeden ruhunu feda etmesi ve hakikî bir ihlâs ile vazife-i fıtriyesi itibarıyla kendini evlâdına kurban etmesi gösteriyor ki, hanımlarda gayet yüksek bir kahramanlık var. Bu kahramanlığın inkişafı ile hem hayat-ı dünyeviyesini, hem hayat-ı ebediyesini onunla kurtarabilir. Fakat bazı fena cereyanlarla, o kuvvetli ve kıymettar seciye inkişaf etmez. Veyahut sû-i istimal edilir. Yüzer nûmunelerinden bir küçük numunesi şudur:

O şefkatli valide, çocuğunun hayat-ı dünyeviyede tehlikeye girmemesi, istifade ve fayda görmesi için her fedakârlığı nazara alır, onu öyle terbiye eder. "Oğlum paşa olsun" diye bütün malını verir, hafız mektebinden alır, Avrupa'ya gönderir. Fakat o çocuğun hayat-ı ebediyesi tehlikeye girdiğini düşünmüyor. Ve dünya hapsinden kurtarmaya çalışıyor; Cehennem hapsine düşmemesini nazara almıyor. Fitrî şefkatin tam zıddı olarak, o mâsum çocuğunu, âhirette şefaathçi olmak lâzım gelirken dâvâcı ediyor. O çocuk, "Niçin benim imanımı takviye etmeden bu helâketime sebebiyet verdin?" diye şekvâ edecek. Dünyada da, terbiye-i İslâmiyeyi tam almadığı için, validesinin harika şefkatinin hakkına karşı lâyıkiyle mukabele edemez, belki de çok kusur eder.

Eğer hakikî şefkat sû-i istimal edilmeyerek, biçare veledini haps-i ebedî olan Cehennemden ve idam-ı ebedî olan dalâlet içinde ölmekten kurtarmaya o şefkat sırrıyla çalışsa, o veledin bütün ettiği hasenâtının bir misli, validesinin defter-i amâline geçeceğinden, validesinin vefatından sonra her vakit hasenatlarıyla ruhuna nurlar yetiştirdiği gibi, âhirette de, değil dâvâcı olmak, bütün ruh u canıyla şefaathçi olup ebedî hayatta ona mübarek bir evlât olur.

Evet, insanın en birinci üstadı ve tesirli muallimi, onun validesidir. Bu münasebetle, ben kendi şahsımda katî ve daima hissettiğim bu mânâyı beyan ediyorum:

Ben bu seksen sene ömrümde, seksen bin zatlardan ders aldığım halde, kasem ediyorum ki, en esaslı ve sarsılmaz ve her vakit bana dersini tazeler gibi, merhum validemden aldığım telkinat ve mânevî derslerdir ki, o dersler fitratımda, adeta maddî vücudumda çekirdekler hükmünde yerleşmiş. Sair derslerimin o çekirdekler üzerine bina edildiğini aynen görüyorum. Demek, bir yaşımdaki fitratıma ve ruhuma merhum validemin ders ve telkinâtını, şimdi bu seksen yaşımdaki gördüğüm büyük hakikatler içinde birer çekirdek-i esasiye müşahede ediyorum.

Ézcümle: Meslek ve meşrebimin dört esasından en mühimi olan şefkat etmek ve Risale-i Nur'un da en büyük hakikati olan acımak ve merhamet etmeyi, o validemin şefkatli fiil ve halinden ve o mânevî derslerinden aldığımı yakînen görüyorum.

Evet, bu hakikî ihlâs ile hakikî bir fedakârlık taşıyan validelik şefkati sû-i istimal edilip, mâsum çocuğunun elmas hazinesi hükmünde olan âhiretini düşünmeyerek, muvakkat fâni şişeler hükmünde olan dünyaya o çocuğun mâsum yüzünü çevirmek ve bu şekilde ona şefkat göstermek, o şefkati sû-i istimal etmektir.

Evet, kadınların şefkat cihetiyle bu kahramanlıklarını hiçbir ücret ve hiçbir mukabele istemeyerek, hiçbir faide-i şahsiye, hiçbir gösteriş mânâsı olmayarak ruhunu feda ettiklerine, o şefkatin küçücük bir numunesini taşıyan bir tavuğun yavrusunu kurtarmak için arslana saldırması ve ruhunu feda etmesi ispat ediyor.

Şimdi terbiye-i İslâmiyeden ve amâl-i uhreviyeden en kıymetli ve en lüzumlu esas,

ihlâstır. Bu çeşit şefkatteki kahramanlıkta o hakikî ihlâs bulunuyor. Eğer bu iki nokta o mübarek taifede inkişafa başlasa, daire-i İslâmiyede pek büyük bir saadete medar olur. Halbuki erkeklerin kahramanlıkları mukabelesiz olamıyor; belki yüz cihette mukabele istiyorlar. Hiç olmazsa şan ve şeref istiyorlar. Fakat maattessüf biçare mübarek taife-i nisâiye, zalim erkeklerinin şerlerinden ve tahakkümlerinden kurtulmak için, başka bir tarzda, zaafiyetten ve aczden gelen başka bir nevide riyâkârlığa giriyorlar." (lem'alar)

Bundan gayri söze ne hacet. Rabbi Rahim bütün anneleri ihlas ile Şefkat Kahramanı eylesin inşaallah. Amin, amin, amin...

Aralık-2010

Aynur Yazıcı

Efendiler Efendisi...

Zât'ında güller, gümüşün en parlak rengi
Bir'dir Tek olanın tam tecellisi
Görmemiş nas ondan başka bir dengi
O'dur musikisi alemin, O'dur ahengi
Sen bütün Enbiyaya reis, Sen Efendiler Efendisi...

Aynur Yazıcı

Efendim...

Gözlerim hayalini seyr-ü sefere durdu.
Bir lem'aya hapsoldum, seni sordum Efendim..
Geçemedim direği, deveyi, taşı, kurdu.
Benden geçemedi Ben, boşa yordum Efendim..

Saramadım nefsim, hiçlik elbisesini
Mesken edindim güya bu beden kafesini
Duyamadım bir kere, o nurani sesini
Doynamadım ben sana, od'a kordum efendim..

Ben yoluna ram olmuş bir küçücük karınca
Her bir cüz halk olunmuş, muntazam kararınca
Bu ateş kalpten çıkıp, tüm bedeni sarınca
Gülemedim bir kere, ağlıyordum Efendim..

Dakikalar gün oldu, günler yıl, yıllar asır.
İradeler zayıf, takat yok, fehimler kasır.
Elest meclisinde 'Belâ' seni anlatır SIR
Çözemedim o sırrı, GÜLe yordum efendim....

Hayat ve ölümden kaçtı mizan, gitti gaye
Ne nefes kaldı alacak, ne verecek paye
Çalındı masumiyet, uçtu elden sermaye
Akıl seçemez oldu, sona durdum efendim

11.11.2006-BURSA

Aynur Yazıcı

Efendisinden Kaçmış Köle....

....Efendisinden kaçmış köle,
Avdet etmek ister sahibine
Sahib-i hakikisine!

....Efendisinden kaçmış kölenin yüreği kor,
Kaçtığı günden beri.
Ne ayağı tutar ne de elleri,
Ne ileri gidebilir ne de geri.

....Efendisinden kaçmış köle
Artık tükenmek üzere
Yüreğindeki yareye
Bulamadı bir çare.
Bütün günahlar sırtında,
Döner durur avare.

....Efendisinden kaçmış köle
Kalmış zulmetlerde!
Dalgalı deniz,
Gece fırtınalı
Baliğın karnında,
Bir medet bulmalı.

....Hey, Efendisinden kaçmış köle!
Neden yaptın bunu bile bile?
Yanmak değil,
Ateşten kaçmak çile.
Münacaata dur o halaskara,
En makbul dua ile...

'La ilahe illa ente subhaneke'
Sıyrıl, çık benliğinden.
Vahdette diril yeniden.

'İnni kuntu minezzalimin'
Kınamak vakti şimdi,
O nefs-i zalimi.
Kimi nura çıkarmış o akreb,
Söyle kimi?
İtham etmedi mi her daim
O Rabbi Hakimi

....Efendisinden kaçmış köle
Avdet etmek ister sahibine
Avdet etmek ister
Sahib-i hakikisine.
Efendisinden kaçmış köle,
Efendisinden kaçmış köle.....

18.05.2006-BURSA

Aynur Yazıcı

Elveda Diyemedem...

Gidivereceğiz buralardan
Elveda diyemedem
Gececeğiz anadan, serden, yârdan
Buzun serinliğinde
Harlanmış nârdan
Zemherinin derinliğinde...
Gidivereceğiz buralardan

Yorgunluk haddi aştı...
Medet gelmedi efkârdan
Ve ümit tomurcukları
Bahardan
Bir nûr geldi,
Göz kamaştı
Yorgunluk haddi aştı...

Keder değil,
Hüzündür bunun adı...
Bir yürek kaldı
Kırılmış kolu kanadı
Geldi geleli
Hep seni aradı
Keder değil
Hüzündür bunun adı...

Bulmaya yol bulmuşken...
Durdu gönül
Sonsuzluğa açmıştı yelken
Giden o muydu
Yoksa kalanlar mı
Her giden için
Erkendi, çok erken
Bulmaya yol bulmuşken...

Ve gidivereceğiz buralardan
Elveda diyemedem...

12.03.2016-İstanbul

Aynur Yazıcı

Elveda! Demeye Geldim

Elveda!
Demeye geldim,
Her Şeye...
Çınara, karakavağa, meŐeye
Hatice'ye, Fatıma'ya AyŐe'ye

Elveda!
Demeye geldim
Papatyaya, karanfile, gle
MenekŐeye, laleye, smble
Sığırcık kuŐuna, serŐeye, bülbüle
Elveda!
Demeye geldim
Her Şeye...

Aynur Yazıcı

Emmare

Ey Garib! Soldu nilüfer
Dua, nara yol oldu.
Başladı, devam ediyor sefer
Elin yoktu, Rabbin sana kol oldu

Şükrü yaban ellere verme
Nefs; ince bir tel, bil!
Toprak altında kalınlaştırıp serme
Çekirdek olur, zakkuma mukabil

Aynur Yazıcı

Es-selam!

Ellerimde güllerin kanatan dikenleri
Yüreğime batan bu kaçınıcı iftirak
Bütün bıçaklar dursun, dursun artık hep geri
Yusufu görenlere saplanmalı bir mızrak

Seferin en onulmazı hedefsiz olanıyken
Çarıksız, kumlar sıcak, gönül kalmış çorak
Şelamsız gitme dur, henüz çok erken
'Ben'i 'ben'den al artık, sen 'ben'i Ona bırak.

10.08.2006-Bursa

Aynur Yazıcı

Ey Can!

Hâlden anlamayana mahâl verme ey can!
Hâlinle hâllenene ihmâl verme ey can!
Cananın candan öte ise eğer,
Berisine imhâl bile verme ey can!

Yükledim yüreğime karanlığın nûrunu
Bekledim, beklenilmezler yurdunu
Bilmedi nas, bir katre ihlas fethetti ruhunu
Kanatlanmış ruhuna melâl verme ey can!

16.06.2016

Dost kalemkâr:

'Zülcelal hikmetiyle buldunsa ab-ı zülâl
Bağla sözünle beni zevâl verme ey Can! '

"Mustafa Bay"

Aynur Yazıcı

Ey Çocuk!

Haydi!
Bir türkü yükle yüreğime
Sonu gelen hüznüleri
Ve serpsin
Bitmeyen ümitleri
Yola düşsün acılar
Dönmemek üzere

Süleyman'ın asası
Sağlam mı sandın
Bu hükümlanlığı
Ne rüzgar bildi
Ne de hüdhüd
Kararınca konuştu kararınca
Taht ve sırça saray
Kaldı öyle yarımca

Gark eyleme bizi garba
Ey Rab!
Ve nefsin kör kuyusuna
Ali gibi âlî eyle
Ve mevte dost
Yamalı hırkalar yok sırtımızda
Hamal olduk
Faninin en fenasına

Dualar üşür şimdi
Tıpkı ellerim gibi
Bir çocuk üşür
Yetimliğinde zeminin
Kulaklar mı sağır
Çağırdıkça ıssızlaştı
Neslin mi tükendi ey insan!

Heyy! Çocuk gitme!
Kal bizimle
Masumiyetinle birlikte
Duy beni!
Ulaşamasamda o sinene
O cennet kokun söndürecek
Ciğerlerimdeki yangını
Ey çocuk gitme!
Ve bir türkü yükle yüreğime
Sonu gelen hüznüleri
Ve serpsin
Bitmeyen ümitleri...

24.03.2016-06.09-İstanbul

Aynur Yazıcı

Eyle Sürûr...

Günler öldü, güller soldu bugün
Bunun adı elem, bunun adı acı
Ne bayramdır, ne de düğün
Acıları eyledik bugün baş tacı

Tebessümler gömüldü,
Kahkahalar oldu adem
Ne geçmiş kaldı,
Ne geldi gelecek
Zaman andan ibaret
Dem bu demdir,
Dem bu dem
İsyan değil,
Sana yakışandır hayret

Hayır et duası dilinde inci
Yürek, yalnız Onunlayken birinci
Sebeplerin zinciri koptuğu an
Hikmet bırakacak kendine hayran...

Az kaldı, sana azın azı kaldı
Elinde bir solmuş gül
Bir de kırık dökük yazı kaldı...
Ne kalem, ne kağıt nişyan etti
Senin kendini unuttuğun kadar

Dara düşen sen değilsin
Dara düşen Ruh, özgürlüğü arar durur...
Yedi kat yerin dibine girsin gurur
Elemi at artık, eyle sürûr
Ve işte geldi Sonsuz Nûr...

17.05.2012-Bosna-i Cedid

Aynur Yazıcı

Feryat!

Neden yazıyorsun ki hala
Hakim kalemimi çoktan kırmış
Nazlı gönül göklere haykırmış
Ne elmas, ne altın, ne gümüş
Nefs sende bir kalaysız bakırmış.

Açtırdı da gitti yürekteki gülü yar
Hâsret saniyeyi yıl misali sayar
Ne anne ne baba ne dostlar
Feryadına kulak kesilmiş bütün ağyar

Serdi ayakların altına bir beyaz halı
Hala o gözler, hikmete niye kapalı?
Uyusan da sen, en derin rüyalarda
Ruhun ukbaya hep uyanık kalmalı!

Aynur Yazıcı

Fısılda Sen Ey Melek...

Neyden geçtin bildin mi?
Derinde bir ah vardı
Yankılandı göklerde
Duyamadı tek bir fert
Derdin adı dinmişti

Bu yağmur serinlik değil
Bu yağmur ateş oldu
Her bir katresi
Yaktı ruhumu
Yakut rengi bu çile
Gözleri aldı da
Uzandı kasveti
Rahm-ı mâdere

Devleşti birden
Azâm oldu çakıl taşları
Ve o dağ, işte o tepenin ardı
Seni çağıran bir sada vardı
Rüya mıydı, gerçek mi
Öyle bir âlem
Yazamadı
Aciz kaldı şu kalem
Kelâm aciz kaldı
Arayıp durdukça
Meçhulluğe yol aldı

Ve bir ses
Yine oldu o nefes
Yüceldi semalara
Hiçliğe değil
Gayba yol buldu

Yoruldu kâbuslar
Fısılda sen ey melek!
Uykuya bir lâhza
Korkusuz düşlere uyanalım
Uyanalım!
Bir bebek masumluğundaki gülüşlere
Öylece tertemiz...
Öylece ipek yumuşaklığında...

18.03.2016-05.25

Aynur Yazıcı

Gece ve Hüzün

Med-cezirlere gebe yine
Gün ve gece
Hüznü kafes etsen de
Ruhuna
Geçecek bu günler

Bekle!
Bekle ki sabrın
Çıksın şahikalara
Yolunda bin bir menfezler
Kifayet etmedi
Çıplak kalmış sözler
Giydir artık yorgun düşlerini
Üşümesin gece
Üşümesin,
Son fısıldanan hece.
Rafa kaldır hıçkırıklarını
Ve kırıklarını hayalin.

Döküldü durdu
Buzdan kristaller
Deldi bağrını
Ve tüketti yarını

Doğma ey kamer
Doğma bu gece
Yüksek binalardan,
Ürkekçe yükselen ışıklar
Durun!
Dönün geri
Zifiri karanlığa bürünsün şehir
Ve heybetiyle doğsun güneş
Çok kararan gecenin sabahına
Doğsun!
Umudunu tükettiğimiz yarına.
Mizanla, nizamla varsın kararına...

21.03.2016-İstanbul

Aynur Yazıcı

Geceye Duyurulur!

Geceyi bırak, güneş yüreğine doğsun
Bırak, yüreğindeki zulmeti boğsun
O el hep seninle
Sadece yüreğinden gelen sesi dinle
Bulacaksın kendini
Hem de en sevdiğini...

Aynur Yazıcı

Gel de bitir!

Durdu kalem
İsyân sızar,
Yazılmaz sayfalar
Kelâm sustu
Yorgunluğun derininde his
Ve bir nisan
Nisyanda mısın hâlâ
Ey insan!

"Nefesimsin" dedin
Titredi yüreğim
Nağmeler hüzün söyledi
"Hâsretmiş aşkın bedeli"
Bir deli rüzgar aldı seni
Rüyalar yorgun
Uykular haram
Şifayı aradıkça
Kanadı durdu
Onulmadı yaram
Arefeler bitmedi
Gelmedi,
Gelemedi bu bayram

Sahi!
Aşkın lezzeti
Hasrette mi gizli
Pişmanlık mı
Değil elbet
Muhabbet mi
Mabeynimde müebbet

"Duamdın" dedin
Misafir geldin dünyama
Âminler yankılandı
Anda durdu zaman
Şekiz cennet kapısı
Âl-î nûr'du onun yapısı

Gün doğdu yine
Yine sensiz sabahlar
Susma artık ey kalem
Semaya yükseldi ahlar
Semah döndü takvim
Sönmeden
Nâr-ı aşkın lem'ası
Gel de bitir
Gönlümdeki bu yası

"Ey Yâr" dedin
Kalbi mesrur eyledin
Sonlu bir bilmece mi bu

Sonu gelmez bir hece mi
Martı seslerine umut yükledim
Gülüşlerim yalan şimdi
Ve düşlerim talan
Dön artık!
Bahar gelsin dünyama
Geceler zifiri karanlık
Nehar gelsin dünyama
Dön artık!

02NisaN2016

Aynur Yazıcı

Gel! Dönelim Yar

Gölge düştü güneşe
Nefsin bugün pürneşe
Gitme sen de ateşe
Gel, öze dönelim Yar!

Kaldın gül sevdasında
Bülbül, gülün yasında
O vahdet deryasında
Gel, köze dönelim Yar!

Bela geldiyse başa
Düşme sakın telaşa
Sen hep Hakk ile yaşa
Gel, bize dönelim Yar!

Sefer bitti, gitti can
Duyduğun son heyecan
O canı eyle bican
Gel söze dönelim Yar!

07.11.2006-BURSA

Aynur Yazıcı

Giderken...

Üşüdü bütün güller bugün
Sanırsın ki ölüme değdi tenin.
Azrail adını anınca,
Ortasında seferin.
Çağlayan oldu birden,
Güneşe suskun gözlerin.

Veda zamanı mıdır bilmem
Bu musanna sergiye
Uyanmak yok, neden?
Bu rüya çok derin.

Ellerini açtın da,
Evvelin evveline kaçtın.
Sözü vurdun taşlara,
Şimdi bir avuç tûrab yerin.

Dallarına çile vurdu,
O muazzam çınarın.
Katran karardı,
Çam, ardıç durdu duaya.
Şimdi yüreğin kuyulardan da serin.

Eflaktı dönen asıl,
Merkezinde zerrenin.
Yıldız sandın
Sandın da ahh, ne çok aldandın..

Bir ateşpare düştü,
Zulümat ortasına
Ve bülbül girdi yasına
Solun sarı güllerin..

02.05.2007-BURSA

Aynur Yazıcı

Git!

Vuslata adım adım
Gidiyorsun,
Git, dönmek üzere
Ölüm müdür, korkutan seni, yoksa seyyiat mı?
Bunca vebal var iken sırtında
Git! Hadi git, dönmek üzere
Git!
Gelişin olmasın bu sefer
Olmasın vazgeçmekler.
Madem ki tercih tecridten yana
Git! Hadi git, yüreğin yana yana
Kimseyi buyur etme artık
Tek kişilik dünyana
İster ağla, ister gül
İster sevin, ister üzül!
Ama git artık, lütfen git
Git ki huzur bulsun alem
Huzur bulsun hüznüleri yazdığın kalem
Var huzura artık,
Ve hep orda kal
Giderken bütün hüznlerini ve hüznlenmelerini de al!

22.08.2005-Bursa

Aynur Yazıcı

Göç

Sen yine, yeni güne gül!
Gül üstünde bir garib bülbül.
Hoşça kalasın! ! !
An öldü,
Anla birlikte zaman.
Ne gitmen hayırlı,
Ne kalman.
Güneşe göç var,
Göçmek lazım.
Yoktan varı, vardan yoku seçmek lazım.
Kabir yatağına girmek için,
Hiçlik kefenini biçmek lazım...

Aynur Yazıcı

Göç-2

Evvelin evvelinde,
Bir göç vardı yüreğinde.
Vuslata doğru gidiş mi, GÖÇÜN adı?
Yüreğinde kalmadı artık onun yadı
Susunca ellerin, şehadet zamanı
Tefriki gerektir, ömür ile anı
Sele vermelisin hileyi ve yalanı
Parayı, malı, hamamı, hanı
Şözlerinin içine suskunluğu doldur
Ölüm mü; artık O en mukim yoldur...

09.07.2006-BURSA

Aynur Yazıcı

Gölgeler...

Avuçlarını aç semaya doğru
Aç ki, açılsın goncasından güller
O rayiha sarsın her bir canibi
Rahmeti göndersin, Rahmet sahibi

Çöllerin adını, HASRET mi koydun
Hasretin bitti de, ölüme doydun
Çile libası biçilmiş bedene
Sen olmak için, beni benden soydun.

Alnına nakşolan her kader-i hat
Vermeli değil midir, artık rahat
Huzura varınca bir an-ı seyyale
Ettirmeli alemleri seyahat.

Eskidi günahlar, tevbeler yeni
Nefs-i emmaren, bıraktı mı seni
Varlığı tek olana gitmek için
Sen seni bırak, sen bırak gölgeni.

17.07.2006-BURSA

Aynur Yazıcı

Gözün Yaşına Kaldık...

Döne durdum semada
Ben zeminden habersiz
Zemin zehroldu bana
Kaldım öyle çaresiz

Yâreler yârân oldu
Şu gönül virân oldu
Gitmeyi bilmeyince
Günlerim ziyan oldu

Binbir çeşit kuşların
Zikrindesin taşların
Baharı hazan oldu
Seni bilmez başların

Kadere gizil keder
Bir ömrü ettik heder
Kulluğa nâzân oldu
Bulamadan tek değer

Milim milim yol aldık
Ne çok gaflete daldık
Gülmeler sûzan oldu
Gözün yaşına kaldık

20.03.2016-İstanbul

Aynur Yazıcı

Gözyaşı

Öpemem ki seni
Ey gözyaşı!
Kurursun dudaklarımda
Çağırsam seni
Şımsıcak yüreğime
Gelir misin?
Dost olur musun bana yine
O soğuk ve dolunaylı gecelerde.

Aynur Yazıcı

Gözyaşı Ağlar

"Ertelenmiş düşlerim ve ödünç gülüşlerimle bir yalnızlık seremonisi kuşatır ruhumu"

Yolun başında,
Sonuna adanmış
Gönül mahpus.
Ey göz, iyi bak!
Huzura varmadan.
Lisanım, sen sus!
DNA'ma bağlanmış
Bir paradoks bir torus

Yokluğun yükü
Ben'e vurulmuş
Varlık hiçliğe gam
Hangi bir an'a hapsoldun
Ey Hodgâm.

Arzın sathı
Dem deryası
Merhamet göçmüş
Gözyaşı ağlar
Ölümler terk-i diyar
Nerede insaf,
Nerede bu sağlar

Yorulmaya yol bulduk
Yoğrulmaya durulduk
Hamdık, piştik, yandık
Her şey gitti, elde kaldı
Tahta bir sandık...

04.10.2016

Aynur Yazıcı

Gülümse Annem..

Bir 'anne' çığılığı böler uykularımı
Ay karanlığı yorgun gecelerde.
Güneşı olmayan sabahlara açıyorum gözlerimi
Ve sen yoksun
Ve yok, ruhlara hayat veren sesin
Ve ben bir adım daha yaklaşırken sona
Kıymet bilmemişliklerin girdabında,
Seni arıyorum,
Unutulmuşluğa yüz tutmuş gözlerimle...
Seni arıyorum,
Telleri kopmuş, mızrabı kaybolmuş yüreğimle...
Nağmeler güldürmedi
Hüzünle yoğrulmuş yüzünü...
Notalar bir garip...
Ve ben bir başka garip...
Anne
Anne ben ölüyorum..
Anne ben ölüyorum..
Dayanılmaz acıların sancısı var yüreğimde
Ve ellerimde güllerin kanatan dikenleri
Anne,
Hani dünya hep yeşil kalacaktı
Hani denizler mavi..
Seni bana neden getirmedi bu gözyaşları,
Bu sessiz çığlıklar..
Adı ölüm mü bunun?
Bu seyyah bu seyahate bir nihayet verir mi?
Başıma dokunan el kimin?
Kimin bu ayak sesleri?
Vakit mi geldi...
Vaktine mi girdik vuslatın...
Gülümse ey gözlerim
Gülümse adını koyamadığın bütün hislerine
Gülümse, gülümse sen de
Gülümse ey annem..
Çilenin adını yazacağız giderken
Beyaz güllerin yapraklarına..
Gülümse annem
Gitme vakti geldi..
Gülümse..
Anneeeeem....

08.03.2007 04:05 - BURSA

Aynur Yazıcı

Gün Bugündür, Gün Bugün!

Günümün gülleri
Bugün açmadı
Bugün yürek kaçmadı...
Uzak diyarlara...
Gün bugündür,
Gün bugün!
Bulmak ise niyetin
Sen kendini bende ara!
Evvelden bir yemin ettin.
Teslimde ol Cebbar'a
Ruha ferahlık vereni al.
Gören göze her cüz dellâl.
Sabırla yükselmek gerek.
Görmeyenin hâli melâl!

(06.02.2016)

Aynur Yazıcı

Habib-i Yar

Yürek seni hüznlerle anarken
Bir gece yarısı gözler,
Sıcak gözyaşlarıyla yanarken
Bilir misin, bir damlacık seni özler?
Yol alır sözler, Kaf dağına
Yol alır, ol Resulun çağına

Penceremde üç perde
Düşmüşüm bir acip derde
Uçmuş gitmiş, akıl yok serde
Sen yine yoksun Ey Rasul
Ben neyleyim, bu garip yerde?

Firakın beni bu kadar mı yakacaktı?
Beni halden hale koyup, gözlerimden,
Yaş yerine kan mı akacaktı?
Visal yerine, hasret mi çıkacaktı sözlerimden?
Ey Rasul, Ey Yar, Ey Habib-i yar!
Sensizlikte, şu günahkarı bir ali nar sarar.

Göz kırpma ey sevgili o uzak beldeden
Yıllar var, hasretinle yanar ruh ve beden
Liyakati yok ne salata, ne selamına
Nara layık, nura taliptir, bilmem ki neden?

Gün yine doğdu
Ve ben yine sensizliğe açtım gözlerimi
Gün yine doğmuşsa, sen yine varsın
Gün yine doğmuşsa, yine yüreklerde yarsın
Gün yine doğmuşsa, bu fakiri de duyarsın.
Nurundur doğan, yeni güne.
Sensiz yar, sensiz nasıl katlanırdı?
Nev-i beşer bu sürgüne.

Hayat çileye ram oldu.
Vuslat gönle meram oldu.
Sensiz kaldı yürekler Ya Habib-i yar
Şu sath-ı arz bu fakire haram oldu.

Aynur Yazıcı

Hasretim

Odama kamer misafir bu gece
Bitmedi bu paradokslu bilmece
Sen yoksun hasretim, sen yoksun yine
Sırları üfledin hep, garip neyine

Güller yine soldu hazan gelince
Hüzün nakşoldu kalbe ince ince
Gözün, yaşını sellere verince
Bırak kendini, bırak yüreğine

Korkun ya gülden, ya gülü verenden
Gül ise, yerin yok arz-ı alemden
Yok, gülü veren ise geç bu demden
Ak çileye, çile değsin tenine

Nefes almak bu kadar mı zor Allahım
Arzdan çıktı, arşa dayandı ahım
Bir alamet sun "kulum" de ey şahım!
Bu ses, bu nefis gark olsun vahdetine

Güle gitti, gelmez oldu hasretim
Bu kulun hem garip hem kaldı yetim
Şen değil, rızan değilse niyetim
İster yok et, ister at ateşine.

Aynur Yazıcı

Hayat

Rüzgar okşardı saçlarımı bir zaman
Bir zaman bir el
Hayat yaşardı beni durmadan
Özlerdi beni bir güzel.

Aynur Yazıcı

Hazan

Selam yeni gün
Selam olsun sana ey hüzün
Bilinmezliklere takılsan da hazan da
Yeni ümitler beliriverir, güneş güne yazanda
Sarı yaprakların konuştuğu şu dem
Gül ağlar, bülbül ağlar
Vuslat yakın türabla
Kurulacak yine, yeni baharla binlerce tabla
Tablalara dolacak binler taamlar
Şu dem göz değil, yalnız gönüller ağlar
Yeşili çıkardı, sarı libasa bürünüyor dağlar
Hazan! Neden hüznü dost tuttun kendine
Bak kardeşin bahar mahzun durmakta
Nemli gözlerle "neden" diye sormakta.

Aynur Yazıcı

Hediye

Yine garip kaldın, yine yalnız bu diyarda
Ve yüreğin yine yarda
Sen ne kadar geri almaya çalışsan da
Her taraf zulmet, çile, ızdırap
Kaldın sen de Yusuf gibi kuyularda

Bu yol çok çetin, bu yol engebeli
Hak nebi demedi mi "beli"
Ben, benden geçtim geçeli
Yürek senden geçmiyor, düşmüş bitap
Miat doldu, tez vakitte ölmeli.

Yunus! Beni de götür neye
Hani gittiğin, mezarlığı olmayan o köye
Bu dem, ben de Hak diye diye
Çile varmış, çile yokmuş ne çıkar!
Bu demdir, can dostumdan hediye

Aynur Yazıcı

Hızır Olmak...

Gülleri bırak arkanda...
Bütün ödülleri, alkışları...
Yok'a doğru git, dönüp bakmadan.
Nefis ve malını sat, sahib-i hakikisine.
Satmak da ne? Emaneti teslim et sahibine!
Tereddütsüz...
Süleyman daha kırpmadan gözünü,
Belkız'ın tahtını getiren Hızır gibi,
Sat herşeyini!
Geç, dünya gamından.
Uç!
Zaman-mekan çizgisinin en uç noktalarında.
Mülk edindi mi Hızır?
Ya da dünyaya dair herhangi bir şey.
Sattığı için,
Hayır!
Feda ettiği için her şeyi.
Her şey musahhar oldu ona
ve açıldı hikmet perdeleri.
Açılan hikmet perdelerini
"Şüphe bulutlarıyla göz semasını küsufa tutturmamış gözlere" gösterdi de...
Alenen!
Velev ki mühür vurulmamış ola.
Hep AN da yaşayan Hızır için kalktı ortadan zaman
"kullu nefsin zaikatul mevt" e kadar.
Gerçek ölüm,
Kalplerin ölmesi
Gerçek ölüm
Ebedi idama koşmak.
Hayata ram olmak!
Zehirli bal hükmündeki
Gerçek ölüm, farkında olamamak
Ölü olduğunun! ! !

Aynur Yazıcı

Hükümsüz..

Sokakların sessizliğinde
Nefessiz yürüyen yar!
Sessiz çığlıklarını söyle kim duyar?
Gül mü sana dost,
Yoksa dikenler mi ağyar?

20.01.2007-BURSA

Aynur Yazıcı

Hüzünler Demeti

Yine mi hüzün?
Yine gözyaşlarıyla yıkanmış yüzün
Seni bırakıp gitmiş, kim bilir
Nerelere gitmiş sözün?
Urpermelerin bitmiyor
İster hayra ister, gayra yor
Haydi sende bir sor!
Rüzgar bugün hangi türküyü söylüyor?
Bitecek elbet, bu çile bu ızdırap
Yüreğimin tellerine takılmış bir mızrap
Ey göz! Gördüğün ya rüyadır
Ya kızgın çöllerde bir serap
Sen zannetsen de sath-ı arzı harap
Dua dua yalvar:
"Bizi bu çöllerde mahvettirme Ya Rab"

03.02.2003

Aynur Yazıcı

Islak Şiir

Güneş söndü senelerce evvel bende
Yine ateşi yakar gönlümü tende
Bir harita çizerim beynimde kabataslak
Sarı yüzümde yaşlar, yüzüm ıslak

Her dem vururum teline onun
Geldiğini düşünürüm her şimşekte sonun
O şimşek ahım şahım ve de parlak
Kırık sazımda boşlar, sazım ıslak

Dilim zikreder Rabbi ölene dek
Dudaklarım ağlar, ta ki gülene dek
Sesim bir değişik çıkar, buruk ve çatlak
Yersiz sözümde başlar, sözüm ıslak

Levh-i mahfuzda nakışlıdır kaderim
Ben bir abduallah, o yol üzere giderim
Yolum, sırat-ı müstakim temiz ve de pak
Alın yazımda taşlar, yazım ıslak

Bir ateş yanar gönlümde asırlardır.
O ateş bana ömür boyu yardır.
Dumanı yok, o yalnızca ak
Yanar közümde kışlar, közüm ıslak

Gözüm konuşamaz batıla doğru, ah!
Hücrelerim getirir her daim semah
İçim ağlar kana kana gönlüm çorak
Kara gözümde yaşlar, gözüm ıslak

Leyl-i arus olacak elbet bir gece
Kararacak her şey, her bir hece
Ölüm bir düş, ona kaldı sadece ramak
Yorgun dizimde düşler, dizim ıslak

01.03.1998-Bursa

Aynur Yazıcı

İki Dilin Valsi-1

Biz ki yokluğa
Kanat açtık
Biz ki benlik ateşinden
Kaçtık
'Biz' diyene
Yakışır mı yalnızlık
Duvarlar bile
Adına aşına
Var mı böyle bir şey
Olur mu tesadüf? (Aynur Yazıcı/Duadar)

Kesişim durağında
Cevapların mahzeni
Anahtar göbeği
Evvelden kilitlemiş birbirimizi
Kundak pişirdi teni
Konak oldu gül dövmeler
Sende yediveren görkemi
Bende yediveren tomurcuğu
Bir bahçe ki coşar
Her ağacına bin bir kuş konar
Yalnızlığın mayasına
Musiki ahengi

(Nilüfer Kozoğlu-İki Baharın Valsi)

11.11.2016

Aynur Yazıcı

İnsann! !

Şerefyap ol, dön yüzünü vacibül vücuda,
Rahmet eyler, gark olursun nihayetsiz cud'a
Dikkat ile nazar et bak, kalp, sır ve ruhunla
Alemlerde mahlukat Ona varmış sücuda..

Yolcusu isen yolun, müstakimi hedef tut.
Hizmette en önde ol, ücrette nefsi unut.
Acz, fakr, şefkat, tefekkürdür mesleğin senin.
Polattan değil vücudun, değilsin layemut!

22.09.2006-04:10-BURSA

Aynur Yazıcı

İstanbul Yürekte Saklı...

İ lmek ilmek çözülmeye bir sır,
S en bir şiirsin yürek kitabında,
T ulû ettin arza her asır...
A cîb âlemlere daldın Hakkın hitâbında...
N e zaman döneceksin gittiğin diyardan,
B izi sensiz bıraktın ve de sessiz...
U lu bir ses yükselir Habib-i Yârdan,
L aleler dinlemekte, güller nefessiz...

Y ok mu bir ümit ya da bir nur?
Ü rpermekteyiz güneşin her batışında.
R üyalarda ilahi besteden nağmeler okunur...
E lbet çıkacak Fatihler, yirmi bir yaşında...
K açmak yaraşmaz yigide, değil mi yar?
T epelerin var, yediği sayar...
E lem neyimize gerek, "Fettah" var.
S arar dört bir yanı nurdan bir duvar...
A çacaktır nevbaharda çiçekler,
K erim olan Rab, zafere zafer ekler...
L ânet bize göre değil, yanar yürekler,
I şık, yanmak için bir dua bekler.

Y ine yaşlı gözlerin, yorgun İstanbul
A kîm kalır zannetme bu yürek çırpınışlarını
D ünya fani, sen bâkide hayat bul.
E zeli-i Hakîme hasret bütün yakarışlarını...
L afz-ı Raḥman tecelli etmekte her an,
L em'a-i İcaz var, yakın olan ırakta,
E le bakma sen, Öz'e dön, O'nun aşkıyla yan!
R efrefin hazır, bin, ne ararsın firakta...
E cel hak muhakkak, ama diriliş de hak,
Y illardır uyuyorsun, rüyalarında kâbus var,
A b-ı hayat dolu billurdan bir çanak,
S eyr-ü sefer eder etrafında, seni bir telaş sarar...
A lisan o billurdan çanağı, içsen kana kana...
K emale ermek vakti şimdi, ona varmak vakti,
L ütf-u İlahi geldi, dönüp bakma arkana,
I ztırar içinde Onu, Ona sormak vakti...

Aynur Yazıcı

Kaç Şimdi...

Bilemedin ki beni
Şimdi bıraktım gölgeni
Seni sonda ararken
Başa sardım her şeyi

Duydum da durdum hâra
Sığamadım yıllara
Vakte yemin olsun ki
Seni sordum yollara

Kum saati misali
Döküldü bir bir acı
Ben bitti zannederken
Geri döndü baş tacı

Dua eden dudaklar
Duaya muhtaç şimdi
Acıyı özde saklar
Ve yasaklar...
Benliğinden sıyrıl!
Ruhunu yâren eyle!
Yüreğinden yüreğime
Kaç şimdi...

16.03.2016-İstanbul

Aynur Yazıcı

Kaf Dağı-II

Günahlar sırtında, yol almak istersin KAF DAĞI'na
KAF DAGI'nın ardına
Kim buldu "ben"i KAF DAĞI'nın ardında
Beyaz rahmetle gidiyorsun demek
Gayen, sana verilenin diyetini ödemek.

Aynur Yazıcı

Kaf Dağı'na

Bir beyaz kuş olup, uçmak istiyorum
Bir beyaz düş olup, semalara uzanmak
Güneşte donup, karlarda yanmak
Ak yeveli bir at olup,
Kaçmak istiyorum,
Kaf Dağı'na

Aynur Yazıcı

Kaf ve Nûn

Bir Felak, bir Nas...
Onun için değil bu cinas...
Ortada bir KÂF...
Bir Mim, bir Elif...
Nûn karıştı Nûr'a...
Bütün harfler dizilmiş,
Teşekkülde bir âli şûra...
Olur mu, olmaz mı derken,
Oldu bütün olacaklar.
Kaf döndü,
Nûn ahirde her zaman...
Kaf'ın ardı Kaf Dağı...
Nûn kapısı açmalı mı o çağı?

Aynur Yazıcı

Kaldı...

Aza kaldı gülün adı
Ağlamaklar güze kaldı
Ömür bitti, doldu miat
Tebessümler yüze kaldı.

Ne kalp güldü ne de ruhun
Gemisi yok artık Nuhun
İster altın, elmas bulun
Söylemekler söze kaldı

Feleklerde var tahassun
Sen aslında var da yoksun
Bırak biraz da O korksun
Şerden hayır bize kaldı

Aldı alanı alâmet
Sanma ki budur kıyamet
Hem kaderdir hem de kısmet
Teslim olan, öze kaldı

Gün doğuyor bak batıdan
Faydası yok olsan nâdan
Va'd etti Gün'ü Yaradan
Şimdi hesap teze kaldı...

28.06.2011-04:38
Bosna-i Cedid

Aynur Yazıcı

Kalsın

Oklar, yüreği deldi, geçti
Sözler dile geldi, geçti
Güller güne güldü, geçti
Suskunluğum bana kalsın
Çile, ızdırıp, baştan sona kalsın.

Aynur Yazıcı

Kanadı Kırık Kuş

Çilenin tellerinde bir kanadı kırık kuş
Bitmedi yüreğinde sonu gelmez bu yokuş

Hiç gitmek dilersen, günah üstüne günah
Her bir günah çektirdi, çok derinlerden bir ah!

Gelmez mi bu masivaya bir hadd-i nihayet?
Bir muzır mikrop tüm bedene etmiş sirayet.

Uçmak mı? Sana mı kalmıştı, be hey sakil?
Mahkeme kuruldu bak, bu bir dava-i vekil.

Kurtulmak mı dileğin, bu adi meskenetten?
Geçmek mana-i ismiyle nazar-ı suretten

Fetreti bitsin artık bu gönül ülkesinin
Diyetini öde, gafletli her nefesinin!

02.06.2006-Bursa

Aynur Yazıcı

Karalara Düştü Gönüm

Bu gece ay küştü bana
Yıldızlar sustu.
Güller solmuş, zambaklar kuru.
Saat ayrılıkta Şimdi.
Ve zaman bir kor.
Bana selam gönderir, uzaktan birkaç anafor
Zeytinler beni anar.
Gözlerimi
Yorulur bir an
Kalem tutamaz ellerim
Bir diken batar gönüme
Kırılır kolum kanadım
Beni bir Azrail sorar
Bir de birkaç solmuş gül.
Karalara düştü gönüm
Ölüm! Benim yolum
Sormaz beni dostlarım
Aramaz dost bildiklerim
Çalmazlar kapımı
Karalara gömdüler beni
Ve yalnızım Şimdi
Bir avuç kara toprakla
Solucanla, karıncayla, böcekle
Bir iki parça kemikle
Ve yalnızım Şimdi
Üştü karalı mezar taşım
Kararmış gözyaşımla
Yılanlar dolaşır tenimde
Her yerimde
Ve ben, yalnızım Şimdi
Kara kabrimde...

1996-Bursa

Aynur Yazıcı

Kelâm'ın Hakikatine Selâm Olsun...

Uyku, ölümün kardeşi.
Hem dinlenir,
Hem rüyaya dalar kişi...

Gün hayat buldu yine...
Hayy olanın emri ile...
Her daim uykuda olanın,
Bu hayattan nasibi ne?

Susmayı bilemeden,
Kelâm'a çektirdik azap
Korkun yoksa,
Yoksa ahirete imân...
Nefsinden geleni yap...

Kilit vurduğun,
Hem kalbindir,
Hem de Ruhun...
Feryat figân sesleri,
Derinlerden duyduğun...

Hem kulak, hem göz,
Kapanmış hakikate...
Rastgele söylenen söz,
Cümleler, cümleten sahte...

Rahata ermek için,
Yalan oldu şîârın...
Sormaz mısın kendine?
Karşına çıkacak yarın...

Sahte yüzler bin oldu,
Diğergâmlık kuyuda...
İnsanlar hodbîn oldu,
Ateş vardır sonunda...

Ene'ler enîn eder
Mahiyeti bilinmedi
Cehil eyledi heder
Ruhlarda acı dinmedi...

21.02.2015-07:20
İstanbul-Beylikdüzü

Aynur Yazıcı

Keşke!

Ne sıcak ne soğuk,
Havada bir kasvet
Yürek titriyor,
Bulutlanmış kirpikler
Ve toprak yağmurla birlikte
Gözyaşlarını da bekler.

Bebekler sessiz
Çıkıyor solukları
Acı, bir adım ötede
İnsan denen varlık hissiz
Kör kuyularda vicdan
Ve feryatlar sıradan!

Gitme ey çocuk!
Gitme kal!
Ne acıları öğüttü bu yeryüzü
Bir sen mi fazlasın?
Adını duymazlar,
Tutulmaz yasın

Gözlere ne oldu
Ne nemlenir
Ne hüzün düşer kalbe
Dinlenmeye mi durdun Ey Dünya!
Dinlemeyi mi durdurdun?
Kimedir sitemin
Su yerine kan içiyor zemin!
Yemin mi ettin?
Bilmediğimiz bir yere mi gittin ey İnsan!
Keşke vafına vasil olsan!
Keşke!

20.01.2016

Aynur Yazıcı

Kırk Ay

An gelir...
Yürek faslına gömer kendini.
Kelâm uçar gider.
Öylece durursun sessiz.
Konuşsan
Toprağı incitecekmişsin gibi...
Ağlasan
Sessizliğin feryadı çınlayacak
Kulaklarında...

Bir insan ölmeden önce
Gönderir mi kendini?
Yarım asırlık hayat arkadaşı
Tutunacak tek dalıymış gibi,
Kırk aylık bir yolculukla
Buruk bir kalple
Düşer mi ardına?

Ve bir cuma akşamı
Vuslatını mı bekledi?
O temiz yürekler...
Dillerde selâmet duasıyla,
Düğün müydü,
Bayram mıydı?
Bilemedim ki...

Aynur Yazıcı

Kısa Sorular...

Hem alay, hem sitem!
Bilmem ki ne desem?
Sevsem mi, sevmesem?
Gülsem mi, gülmesem?
Gitsem mi, gitmesem?
Ölsem mi, ölmesem?
Bir yalan dünya ki, eyledi sersem...
Ve ersem, erenlerin erdiğine
Canını pervasızca verdiğiine...
Gölge mi, hakikat mi, bu gördüğüm ne?
Soru var, cevapları yok yine...

22.03.2012-Bosna-i Cedid

Aynur Yazıcı

Kıyamet!

Çiçekler bugün açmadı
Bütün ağaçlar mahremiyette
Çıplak kaldı yapraksız
Dallarında yok bir tane bile kuş
Bekler onlar da vaat gününü
Bütün benizler solmuş
Cesetler toprağı öpüyor bir bir
Ruhtar bulutları
Söz yok, ne bir kelime
Sessizlik dinliyor sessizliğı
Karanlığın içinde karanlık var
Gözlerimin içinde
Avuçlarda kayıyor yavaşça okyanuslar
Dağlar hazır bulut olmaya
Güneş son nefeste son son
Zuhal ölmüş çoktan
Yağmur yağmak ister, yağamaz
Bebek doğmak ister arasata
Rüyadan uyan, yine rüya
Sonra yine, belki de gerçek
Kolsuz kaldı bedenler
Kollar elsiz, eller çölsüz
Gökte balık uçar
Gölde yüzer kuşlar
İniş olur bütün yokuşlar
Sözler tükenir o gün
Bütün yüzler
On sekizinci ayın otuz dördü
Saat yirmi yedi yetmiş beş
Doğmak istemez güneş
Seneler göze gelir
Akmaz bir an bile
Eller o an gelir dile
Ağızlarında var mühür
Ayaklar şhadete yürür.
O gün vaat günü
Karışmış bugünü, yarını
Dünü...

22.10.1998-Bursa

Aynur Yazıcı

Kim anlar ki seni...

Bana ne oldu ey can!
Sahralar kadar keder
Yüklendi omuzlarıma
Kayboldu ümitler
Yorgun şimdi baharlar
Seviler yorgun
Hayaller tarumar

Soldu güneş
Ay, kaçtı geceden
Yokluğun elem saçtı
Bir coşkun ırmak oldu
Sarp dağlara uzandı
Yandı sular
Bir ateş denizi şimdi yürek
Köprüler viran

Yalın ayaklarınla
Kaderindir yürümek
Bir ağulu merhem
Sürüldü çatlak tabanlara
Bilmem ki kaç dirhem

Kim anlar ki seni
Kim bilir?
Özünün özünü senden fazla
Bilenden başka...

20NisaN2016

Aynur Yazıcı

Kim Duyar?

Hüznümü kim duyar
Kim yorar düşlerimi
Bir derin yalnızlık
Alıp götürdü gülüşlerimi

Bilmedi!
Bilemedi dost
Tiryak derindeydi
Bulamadı!

Al götür Ben'i
Ben "ben"siz yaşarım
Terk-i firar et bu diyardan
Elan sükûtta efkârım...
Eylemişim istiğna yârdan

Hiçlik rüyalara tutsak
Kâbuslar geceyi çalmış
Uyku gözlere yasak
Korku dört bir yana kök salmış..

Sonu gelmez günlerden
Bir acı kaldı, bulunmaz ilacı
Selam getirdim solgun güllerden
Şimdi yürek çileye duacı....

Aynur Yazıcı

Küstün mü?

Küstün mü zamana DOST?
Dost bildiğin CAN'a küstün mü?
Feleğin çarkları akıyor ahire doğru
Kıymet bilmediğin AN'a küstün mü?

16.10.2007-BURSA

Aynur Yazıcı

Leyl-ü Nehar

LEYL

Uyu! Ey güzel!
Kuş tüyü değil
Hasrete dolduğun
Yastıklarda uyu
Doğmasın güneş üzerine
Kamere selam ederek uyu
Tut yıldızların ellerinden
Önce Samanyolu
Sonra Andromeda durağın
Şira gözünden yol bulmuş
Mihmandarı rüyalarının
Uçmak nasıldır kanatsız
Göçmek diyardan diyara
Sığmadı sayfalara
Adsız kaldı yokuşlar
Bilemedin kaçtı sayısı
Nar ve mısıra eyle dikkat
Zerredeydi sır
Gizlenmiş içine bilmem kaç asır
Her gün farklı bir âlem
Elem yüklü rüyalar
Dualar üşür
Cemresi inmedi
Mevsim hâlâ zemherî
Nevme dost iken gözlerin
Gündüz olmuş geceler

NEHAR

O dinlenme vaktine and olsun ki
Yine sabah oldu
Yine doğdu şems-i taban
Yine hayat verildi
Yeni hayat verildi
Hayy olanın emriyle
Cümle mevcudata
Sırra ermek için
Ser durdu divana
Vediasını sundu
O Halık-ı Rahman'a
Durdu ve aldı selâmı
Nefes oldu
Ses oldu
Enfüse ve âfâka
Esîr doldu
Bir idi kesir oldu
An'da durdu zaman
Ve geldi Emn-ü eman...
O Rabbi Rahîmden...
O Rezzak-ı Kerîmden...

29Mart2016-İstanbul

Aynur Yazıcı

Masal

Uyursun, uyursun, uyanamazsın
Bir musibete maruz kalsan
Dayanamazsın!
Günlerin hep kısılırken,
Geceler noksanlığa yüz tuttu.
Ne gecen gününü
Ne günün geceni yuttu
Nihayete ererken bu çetrefilli masal
Sen hep baş kahraman
Koşturup durursun durmadan.

01.02.2006-Bursa

Aynur Yazıcı

Med-Cezir

Adı konu bugün, hesabını tutmadığın An'ın
Bir yanın sürur iken, elem,tasa, keder bir yanın

Hayat mı; o ince bir hat'tan ibaret kaldı şimdi
Eş, dost,yaren, anne, baba, evlat; senle olan kimdi?

Unutulmuş her bir şey, hem unutulmuş serde akıl
Elde insaf yok,Yürekler pas tutmuş, sen şimdi yan,yakıl

Avarelik en parlak meslek, ibadet gerilerde
Kalp, sır, ruh ve şuur, yetim kalmış en ücra yerlerde

Son nefes vermekte şimdi, adına yandığın gece
İster çöz, ister dön arkanı, bu müşkül bir bilmece

Evetlerin içinde boğulur gibi oluyorken
Bütün hayırlar tutmuş yolu, hayra doğru giderken

İşlemiş yüreğin derûnuna zehrin en âlâsı
Tiryaki var desen de, düşmek üzeredir kal'ası

Selam durmak lazım, tu'lû etsin hakikat güneşi
Derk etsin artık akıl; ne benzeri var, ne de eşi

07.09.2013

Aynur Yazıcı

Merhaba Hüzün

Merhaba eski dost!
Merhaba hüzün!
Merhaba gözyaşı
Islak mendiller merhaba
Merhaba yaşlı gözler
Kırmızı burun merhaba
Ve yine, merhaba ağlamaklı ses
Hıçkırıklar merhaba

Aynur Yazıcı

Meryem Misâli

Bildin mi,
Neden vurgun yüreğim
Neden bu denli yaralı
Merhem deyip sürdürüm
Meryem misali acıyı
Ey İmran'ın Kızı!
Teslimiyet sende timsal
Gözyaşların süzüldü
Cennet pınarlarına
Verdi o enfes tadını

Şimdi seni yâd ettikçe
Titrer kelâm
Bir Cebrail nefesi
Tutsak etti
Bir beşiğe o sesi
Menba-ı asuman
Ve bir "aahhh" yükseldi derinlerden
Nasibini aldı
Her bir hüzün sahibi
Emanetin durur hâlâ
Ve sızısı enfüsten duyulur

O cebrail nefesi
Kaimdir şimdi
Sancıyla yoğrulmuş gönüllerde
Kâh kelâm olur
Kâh nağme
Kâh darbeleriyle firçanın
Hayat verir tuvallere

Yeşil kuşlar konmuş
Seyirdedir
Gönül ağacının dallarında
Kaç zaman oldu
Gelmeyeli bu yerlere
Gecenin nuru
Günün huzuru
Geldi geri
Rahmettir bu nisan
Yangını söndü
Baharı geldi mevsimin

Uyan artık!
O ulvi sesin terennümleri
Lerzeye getirsin
Göçüp giden kalpleri
Alacalar
Anadan doğma âmâlar
Şifa sağsın
Rahmet baharından
Ve yarından

Ümit göndersin sana
Ve en latif muştuları
Nisan'a...

4NisaN2016

Aynur Yazıcı

Mesele

Çile yine yol buldu.
Girdi gönül evine
Gül, bülbül yoruldu
Gün doğuşuna kim sevine?

Umudu ele verdim
Gözyaşımı sele
Ben ki, dikenini severdim
Şimdi, gülü sevmek mesele!

Aynur Yazıcı

Migren...

Bir yastık bu kadar mı taş olur?
Ve bir başta bu kadar mı telaş?
Gözpınarlarında hapsolmuş
Asırlar öncesinden kalma
Bir kaç damla yaş....

11.09.2006-Bursa

Aynur Yazıcı

Muhasebe..

Ah bırakabilsen bir,
Sırtındaki yükü gemiye..
Bırakabilsen keşke..
Ve uça bütün kuşlar
Sonsuzun sonsuzluğuna doğru...
Çileye talip olunca yüreğin,
Hapsoldun bir damlaya..
Ve boğuldun deryasında zerrenin..

'Batma' dedikçe battın! !
Söyle!
Aşka dair kaç acı tattın?
Güya nefis ve malını Allah'a sattın...

Bir lem'ası var mı yüreğinde,
Çöle inen Nur'un?
Sen ki yüreksiz,
Sen ki yine kaldın sessiz..
Ve sen ki dost oldun yine
Islak gecelerle..
Hakiki dostu bulana dek!

'Gitmek için geldim' dedin..
Bütün türkülerin kalmaya dair..
Candan geçtin,
Geçtin canandan,
Unuttun ne varsa
Gülmeye dair..
'Sefer bitti' deyince can kuşu..
Ve sen bitirince bu yokuşu,
Bitecek mi çilen?
Razı olacak mı senden
'Yüreğindeki en küçük hatıratı bilen'..

Bu kaçınıcı duruş,
Bu kaçınıcı fetret..
İçine girme sakın,
Pencerelerden seyret...
Çıkınca hayret makamına..
Unut ne varsa dünya adına..
Yolculuk başlasın
Derinliğine yüreğinin..
Unut!
Unut artık ne varsa dünya adına..
Bir kez daha git!
Terket masivayı..
Git artık, git!
Hakkın kalmadı dünyada..
Beklediğin tek bir seda..
Ey sevgili!
'GEL' desen
Gelicem arkama bakmadan..

Geride ne ana,
Ne baba,
Ne bir yaren
Bırakmadan...
Ey sevgili!
'GEL' desen
Gelicem arkama bakmadan...

Yüreğinin tellerine takılan
Son mızrabı çıkar at!
Çalınmasın bu türkü..
Çalınmasın masumiyetler...
Çalınmasın en safi niyetler..
Aydınlattın geceni
Yıldız böceği gibi kafa fenerinle..
Ayı unuttun ve yıldızı..
Ve şimdi kalan sana
Yüreğinde acı bir sızı....

30 Ekim 2006-Bursa

Aynur Yazıcı

Muştu

Muştular gönder şahikalara
"O geliyor" de,
Tarih'in en kuytu dehlizlerinden
Esmeye görsün rüzgar
Bütün rayihaları getirir sana
Kaybolmuş ne varsa o derin izlerinden

17.02.2016-İstanbul

Aynur Yazıcı

Mühürler

Gül, göğe dokundu
Mühr-ü sevgili vuruldu.
Akıl, göze indi, yoruldu.
Bir gedik ararken semada

Yarin kokusu var her bir cüzde
Mim harfi habbedir, her bir sözde
Onun parıltısı var her mü'min yüzde
Tükendi kelim, dil bugün susmada

Aynur Yazıcı

Namaz

Derdi namaz olmayanı,
Dünya kadar derde giriftar eder Hakk.
Savm-ü salâtü tahfif edene,
"Belâ-musibet" olur müstehak!

Aynur Yazıcı

Nar!

Yüreğinin güllerine vurdu kırağı
Hitama erdi, yokuşun son basamağı.
Ne günün esamesi kaldı gözlerinde,
Ne de zulmete garkolmuş leylin çerağı

Hüsne meftun o mualla gözlerin,
Bir nazara hapsolmuş, hem gayeten derin
Ne yandın, onulmaz ateşin közlerinde,
Ne girebildin, yedi kat dibine yerin.

İhata eylemiş alemi aşkın narı
Onu görmeyen gözü tutuşturmuş harı
Ne gitmeye hal kaldı yorgun dizlerinde
Ne uğruna baş koyduğun yarin diyarı..

Aynur Yazıcı

Nasihat!

Çileyi vurunca akrep ve yelkovan,
Dayan kalbim dayan, biraz daha dayan.
Uçunca yüreğinin kırlangıçları,
Kâf, Nun'a girer, 'olur' olur, 'olmayan'.

Vedia eyledi o nefsi sana Rab,
Zulmeyleyerek etme sen onu harab.
Yokluğa doğru git 'var'ı bulmak için
Vahaya kalbolsun, nefs çölünde serab.

Tecdide gider iken, eskidi günler,
Noktaya müteveccih bütün sürgünler
Ölüm müdür seferin ilk basamağı,
Ve ölümlerle ruhlara akan hüznler..

Derinlerden işitilen ulvi bir ses,
Söyler 'bu almış olduğun en son nefes'
'Ene'yi yırt artık ve 'Hüve'yi göster!
Seyre çık alemi, ten ruha bir kafes!

28.08.2006-03:25-BURSA

Aynur Yazıcı

Ne

Ne sen güldün
Ne beni güldürdün
Gülü güle küstürüp
Bülbülü öldürdün

Ne güne sığabildin
Ne geceye
Hapsettin kendini
Bu müşkül bilmeceye

Gülmek midir hayattan gaye?
Eyvah! Bad-i heva gitti sermaye
Bir lem'a olsun alamadık paye.

Aynur Yazıcı

Ney

Zamanı tutamadın yine
Bir nefes üflesen neyine
Feryada başlıyor, hem ney
Hem de sırra dair her şey!

03.05.2004-Bursa

Aynur Yazıcı

Nice Oldun?

Nice oldun, sesin gelmez niceden beri
Döndün mü yoksa sen, belde-i yardan geri
Dikenler midir gönül evine taht kuran
Hiç ettin, hiç uğruna yar kokan o gülleri.

Yazmak vakti yorgun düştü elde parmaklar
Her parmak kudsi çileden bir katre saklar
Damla damla yüreğe nakşolmuş ızdırap
Yare vuslat için adımdır tüm iftiraklar

10.09.2006-Bursa

Aynur Yazıcı

Nisan

Ne çok unuttuk seni
Ey Nisan!
Kıymetin göklerdeydi
Biz yalnızca
Baharı yükledik sana
Arzın baharıydı,
Asrın baharı
Şende saklı
Öyle bir şecere-i tuba hediye edildi ki
Bilen devlet buldu
Bilmeyen savlet...
Gelmek diler gönül
Kokun nakşoldu zerreye
Getiren kimdi
Cami-i Fatih'e
Hangi sır huzur buldu bu kadar
Hangi asır bu kadar bahtiyar
Ve bütün isyanlar
Eyledi firar
Libasın misk-ü amber
Şen bütün nebileri
Özünde cem eden peygamber
Gün doğsa yeniden
Ve yeniden gelse
O kutlu haber
Yeni cemreler
Yeni bir bahara
Getirse müjdeler
Gitme Nisan
Kal biraz daha
Bir şûle bekler
Üşümüş,
Buz tutmuş yürekler
Gitme Nisan
Kal biraz daha...

8NisaN2016

Aynur Yazıcı

Nur Kızı

'Canımdan can olan Can Kardeşime...'

Sen hey gecemin yıldızı
Sen kalabalıkların yalnızı
Eli nur, yüzü nur, gözü nur
Nurun ala nursun, nur kızı

Yüreğine acıyı değdirme sakın
Bu dem uzak dediğin çok yakın
Bulutlanmasın gözlerin nur kız
Güleceksin bir gün, vaadi var hakkın

Yollar sana hep asan olacak
Çile bardağına artık ümit dolacak
Yad edeceksin bu günleri sevgiyle
Acılardan yalnız sana nurlar kalacak

Mutluluğu arar durursun niye
Her dem mutlu olayım diye
Bunca çile, ızdırap, yalnızlık
Rabbi Rahiminden sana hediye

Üzülüp de acıtma şu gönlümü
Açmak üzere iken soldurma gonca gülümü
Korkma severek git hep ona
Yalnız sevgiliye vuslat bil ölümü

Bitmedi mi yüreğindeki acı sızı
Özündeki çiçek ne siyah ne kırmızı
Gitsin hüzünlenmelerin, gitsin acılar
Ağlama artık canım nur kızı

Vuslata bir adım kaldı sadece
Hayat dediğin bir sırlı bilmece
Bunca çile boşa değil unutma
Rab seni işliyorilmekilmek, hece hece.

Aynur Yazıcı

O Var

İçim yanar için için
Bilemiyorum bu yangın ne için
Akşam olmuş, gönül beklemekte bir yar
Gözümde kabe, kulağımda ezan, kalbimde O var

Haykırmak istiyorum cümle semalara
Otlara, taşlara, dağlara, ovalara
Özüm, özümde bütün bunlar
Gözümde kabe, kulağımda ezan, kalbimde O var

Ölümü bekliyorum, ümidim ona kavuşmak
Büyüdü bu sevgi içimde yumak yumak
Ne yağmur söndürdü bu sevgiyi ne de kar
Gözümde kabe, kulağımda ezan, kalbimde O var

Çileli müjde verir mi bana bu hayat
Hayat ki; daima getirir her şey salat
Salat-ı selam: içi dane dolu bir nar
Gözümde kabe, kulağımda ezan, kalbimde O var

Açar çiçekler, ölmek için onun uğruna
Kaç kişi ibret alır da, inanır buna
Haydi aç kollarını sen de sevgiyle sar
Gözümde kabe, kulağımda ezan, kalbimde O var

Sırat-ı müstakim üzere eyler bizi Hak
Sen de yarım, sen de ver bize kulak
Bu sırat, binler, yüz binler kapı açar
Gözümde kabe, kulağımda ezan, kalbimde O var

11.12.1997-Bursa

Aynur Yazıcı

Oldu

Sensiz geçen bir gece sabaha vasıl oldu.
Olmaz zannettiklerin bu dem asıl oldu.
Kanadın kırılmış kaldın öylece
Bilmezsin, bu kısırdöngü neden, nasıl oldu?
Gözünde yarin hayali, kulağında hece hece
Mahzun terennümatla dolu fasıl oldu.

Aynur Yazıcı

Ölüm

Gülistanımda açan ey tatlı dost!
Sarı yapraklarla bezenmiş ipek kanatlı dost!
Sensin, sen Peygamberden naatlı dost!
Beni sevgiliye götüreceğ beyaz atlı dost!

27.04.2001-Bursa

Aynur Yazıcı

Rüya mı Gerçek mi? (Bir Deneme...)

.....Rüyadaymışçasına umursamaz olmak istiyorum. Ama her uyanışımda aynı rüya dikiliveriyor karşıma.

Hani paradoksların çözümü yoktur ya. Aynı misal... "Damdan düştü bir kurbağa, titretti kuyruğunu, onu gören bir asker aldı götürdü onu. Mezarını kazdılar. Mezar taşına şöyle yazdılar: damdan düştü bir kurbağa, titretti kuyruğunu...." diye devam eden bir paradoksa düşmüşüz be gülüm!

Ben damdan düşüp kuyruğunu titreten kurbağa mıyım, onu görüp, alıp götürən asker mi, yoksa mezarını kazıp mezar taşına yazanlar mıyım?

Alabildiğine kaçıyorum gerçeklerden. Korkuyorum uyanmaktan... Rüya tüneline yolumu kesen şeytan ve cinler yaşıyorlar bana bu kabusu. Kalb üzerine yatıp da yüzüm şimale dönmüşçesine yaşıyorum bu kabusu.

Benim gözlerim hep nemliydi o rüyalarda. Ve hep rutubete gebeydi yastıklarım, seccadem...

Geceler bana kucak açtı. Ayı ve yıldızları olmasa da. Avuçlarımla sarıldım geceye içinde göz yaşlarımla... Azat ettim göz yaşlarımı gözümde sonsuza dek.

Sonsuz: bir ol, bir öl ve bir kıyamet. Kıyamet ki, ya beden kıyameti ya da kainat... Gözümde akan her damla yaşa bir isim verdim. Şimdikininki adı yok. İsimler mi az, yoksa gözümdeki yaşlar mı çok?

Bana "vay anasını be" dedirtecek kadar bir şaşkınlık var gözlerimde. Şaşkınlık meraka dönüyor sonra. Neyin merakı mı? Beni şaşırtanın ne olduğunun merakı.

Benim için mukaddes olan tüm duygular kutsiyetini eritiyor yavaş yavaş beynimden kalbime doğru.... Akılda şekil alıyor bütün kutsal şeyler. Saatime bakıyorum, ne akrep ne yelkovan hiçbir çaba göstermiyorlar yürümek için. Sadece ayakta duruyorlar. Semaya uzanmak yok.

Adresi olmayan bir mektup götürüyorum. Bilmem nereye? Hani bir zamanlar haber güvercinleri vardı. Kendimi onlar gibi hissettim bir an.

Çölleri aşıyorum güvercinin beyaz kanatlarında. Göllere selam götürüyorum yunuslardan. Bir sevgi pınarından nasipleniyorum ben de içiyorum kana kana... Bakıyorum parmaklarıma.. Parmaklarımdan akan kana. Ne kadar kırmızı.. Tıpkı gül gibi. Güller o kırmızı rengiyle beliriyor parmaklarımda. Kokluyorum. Ciğerlerim sevinç şarkıları söylüyorlar.

Sözlere sığmıyor yaşlı gözlerim. Neye dokunsam nemli kırmızı bir gül oluveriyor. Her taraf gülistan oldu sanki. Cennetteyim belki de adını bilmediğim çiçeklerin içinde. Çiçekleri suluyorum göz yaşlarımla. Ama benim gözyaşımda aşk var. Ve biliyorum ki bu aşk yeşertecek çiçeklerimi. Gülistanım artacak cennet bahçelerine doğru.

Kaleme sarıldı parmaklarımla. Kalem deftere. Bakışlarım gülistandaki gülleri kucaklıyor semavatı kucaklarcasına. Gündüz geceye sırtını dönmüş evvelden. Gece de gündüze. Koşuşturuyorlar ardı sıra. Yetişmek yok!

Çemberin daraldığı bir vakit yeni bir çember beliriyor gözlerde baş döndüren. Semavi bir ses var kulaklarda meali belirsiz. Belirsizlikte beliren güller bana Onu soruyorlar. Ben de aynı merak içindeyim, bilmiyorlar ki.

Geceler daha çok kararıyor gözlerimde. Gündüzü arıyor bedenim bulamayacağını bile bile.

Çatma kaşlarını ne olur. Büzme dudaklarını. Kızgınlığının altında ağlarsın bilirim. Hani gözyaşlarını kahkahalara saklamıştın. Bilmem hatırlar mısın?

Sözleri tüketme şiirler ile. Şiiri koynunda sakla. Sakla ki hayat bulsun kalp atışlarından gelen nağmelerle. Gülü gülümseyince hatırla. Gülistanları da....

Tek tesellim çiçeklerde şimdi.. Koparılmamış, dalında yeni yeni açmaya başlayan gonçalarda..

Ümit ne güzel şey.. Onlara bakınca ümidim bir o kadar daha artıyor.. Sevgiyi kadife yapraklarında saklıyorlar emanetmişçesine.. Zamanı gelince, benim gibi ümidi arayanlara serpiştirip verebilmek için..

Özgürlüğü rüyalarımda tatmak istiyorum.. Kuşların ipek kanatlarında.. Aktar-ı semavata uzanmak.. Sonra Arş'a..

Dua mı bu, kalbimden ala-i illiyyine uzanan.. Yoksa azalarımın Hakk'ı olan zikri mi? Dokunmayın güllere.. İncinirler.. Feryatlarını işitemezsiniz.. Çöller duyar ancak, o narin yapraklardan gelen çığlığı..

Şefkati ana sütünün kokusunu bağrında saklayan can bebelerde buldum.. Karanlığı dost edindim, ölümü kardeş.. Ölümüne ölümü severek koştum günler boyu.. Haykırışlar sustu dilimde.. Haykıramadım aşağıların en aşağısına..

Çömeldim ben de süt kokan bebelerin bağrına.. Ağlamadım, ağlayamadım.. Gözyaşlarım tükenmişti artık, nasıl ağlardım... Gözlerimin yerine yüreğim ağladı gülistanlardan gelen güllerin feryatlarına..

Kime kim olduğumu sorsam, hep başkasını söylüyorlar..

'Hey dünya ehli! Kimim ben, bilen yok mu? '

Sonsuz sayıda cevap yankılanıyor kulaklarımda.. Hepsi başkasını söylüyor.. Hayır! Ben değilim hiçbirisi..

Ümitsizliğe kapılıyorum bir an.. Ümidi gonçalarda arıyor gözlerim.. Kulaklarım aynı umuda sarılmış bilmecelerin en karmaşıkçasında..

Çekiverdi damarlardan kanı gonçalardaki ümitler.. Bedenim 7.7 şiddetinde bir deprem yaşıyor bulutların üstünde.. Bulutlara tutunmaya çalışıyorum.. Nafile.. Taşımak istemiyorlar beni.. Ağır mı geldi sırtımdaki günahlar..

Düşmeye başlıyorum dipsiz bir kuyunun dipsizliğine doğru.. 'Dibine geldim' diyorum tam, yeni bir dipsizlik oluşuyor.. Göz kamaştıran bir yıldız.. Gözümü değil, bütün bedenimi kavuruyor..

Gözlerim yine goncaları arıyor.. Bulamayacağına inandığı bir anda, beliriveriyor o coşkun ümitlerle.. Çekirdekten yeşeriyor tohumlar.. Tohumu güllere hediye ediyor toprak.. Toprakla bütünleşiyor gözbebeklerim.. Önce rengini, sonra tohumunu alıyor..

Bir eğreti düş yaşıyor çöller bu gece.. Hiç uyanmamacasına.. Beni hayata döndüren bir çığlık başımın dört bir yanını seyr-ü sefer ediyor.. Arıyorum ben de çığlığın sahibini..

Selam gönderiyorum çöllere tospembe umutların ışığında.. Eğreti düştü uyanıyor

çöller.. Göller selamını alıyor yunusların.. Adresi olmayan mektup ulaşiveriyor yerine..
Kime gittiğini bilmesem bile....

(19.12.1998-Bursa)

Aynur Yazıcı

Rüya..

Bu gece rüyalar Yusuf kuyusunda
Ve gömlek, gölgesinde güneşin.
Kanına bulanmış
Adı meçhul bir leşin.
Kefeni buzdan..
Vurulmuş hem baş,
Hem omuzdan..
Göğerti bulutlara meftun çile
Göğerti adına yandığı
Ölüm ile..
Feri düştü gözlerin
Aynasız gecelerin en kuytu köşesine...

09.12.2007-BURSA

Aynur Yazıcı

Sabret!

Beni benden alanlar,
Beni sana getirdi
Hisler Arş'a dayandı
Madde özün yitirdi
Tenime değen acı,
Nefsi tümünden bitirdi...

Gelmeyegör sen bugün
Sefere durdu kumru
Hâtıra düne sürgün
Bana seni sordu kumru
Canından can koptu
Bir kırmızı mercan koptu
Bileğimin orta yerinden
Ve bir ses derinden
Bir nefes
Bir "huu" serinliğinde

Gözler duaya örtülü
Kemâle ermişti sözler
Lisan sustu
Özünden acı kustu
Ve insan!
Kalsan noktada bir lâhza rahat
Heyhat!
Hayat dediğin hâlât
Hayâli hattan ibaret
Şabret!
Üç sabır var emanet...
Omuzla ve devam et...

14.03.2016-İstanbul

Aynur Yazıcı

Sarı Gül

Şinek vızıltılarında uyurdum
Öğle vakti, karanlık odamda
Göz kapaklarım indiği an
Etraf aydınlanırdı, bembeyaz
Sonra şeffaflaşırды yerküre
Bedenim semaya doğru yükselirken
Ruhum batardı yerin dibine
Orada yanardı cayır cayır
Hayatın bütün manasını yitirdiği an
Bu, ölüm bile değildi
Gülümün solduğu an
Ah sarı gülüm ah
Çiçeklerin en güzeli
Sen kamer-i nurdan daha parlak
Zühreden bile güzelsin
Zühre ki, bütün güzelliklerin temsilcisi
Kevkeb-i şems
Ah! Sarı gülüm ah
Şevval ayının on sekizinci günü solan gülüm
Kadife yapraklım
Hadi son bir kez gülümse bana
Ve okşa gözlerimi
Gülüşünle yanayım
Ah! sarı gülüm ah
Neredesin?
Kaf Dağının ötesinde mi?
Tuba ağacının gölgesinde mi?
Ölümsüz gerçeğe mi yakınsın?
Ölümlü yalana mı?
Gülüm! Sıratın ortasındaki ölüm
Ah! Sarı gülüm ah
Çiçeklerin en güzeli
Şevval ayının on sekizinci günü solan gülüm!

Ağustos-1997 (Ardeşen)

Aynur Yazıcı

Sefer Hazırlığı...

Güneşi söndürdün, nefsin dehlizinde.
Tüm hissiyat seferber, yarin izinde.
Lebaleb dolunca çilenin bardağı,
Akıl kalmış rehin, yüreğin gizinde.

Kanatlara hamlolan, resmi suretin,
Götürmeli ukbaya, salih niyetin.
Çözünce yürekte sırlı bilmeceyi,
Yevm-i mahşerde ödenecek diyetin.

Huzurunda olsan her an ve her daim
İman ile, fani vücud olur kaim.
Güzel gören, düşünür muhakkak güzel,
Aç gözünü bak, olma gafletle naim.

Beynini kemiren her bir müşkül soru,
İsticvab etmeli, bulmalı huzuru.
Musibeti ab-ı hayat deyip içsen,
Temaşa eylersin nihayetsiz nuru..

24.08.2006-BURSA

Aynur Yazıcı

Selam Dur...

Kaldığını zannederken,
Bir kabusun ortasında..
En güzel rüyasıyla uyandın
Hayatın..
Kapat perdeleri!
Selam dur geceye!
Ve selam dur bu son bilmeceye,
Müşkül sansan da cevabı.
Kalmalı gözlerin,
Kuytu akşamlarda..
Testini doldur ve git,
Muhabbet şarabıyla..
Islansın yüreğin,
Islansın gözlerinle birlikte.
Çileye talip olan sendin,
Ve sen güneşe meftun..
Ve sen aslında,
VAR sanıyorken YOKtun..
YOKtu gölgen
Ve ağlıyordun aslında
Hayata gülümserken..
Ve gülmek için henüz çok erken
Henüz çok erken...

02.11.2006-Bursa

Aynur Yazıcı

Selam Olsun..

Can dostu selam olsun..
Güneşu guruba kayan
Alem-i fanide,
Son dostu selam olsun..
Selam olsun en dostu..
Selam olsun gül yüreğın,
Derunundan seven dostu.
Canı canana isal edecek
Can dostu selam olsun...

Aynur Yazıcı

Sen

Beni bu diyarlarda yapayalnız koysan da sen,
Bir gün çok uzaklardan adımlı duysan da sen,
Saniyeleri saat, günleri yıl misali saysan da sen,
Unutmak ne mümkün, sen bir lahza olsun gülsen.

Gelsen ey yar, gelsen bu meçhul aleme
Bir kamere sözüm var, bir de kaleme
Ve bir gün 'öldü' derler, 'ölüme güldü' derler.
Sen nazlı yar, sakın beni benden bekleme.
Bensiz geçen günlerime sensizliği ekleme.

28.04.2001-Bursa

Aynur Yazıcı

Sen de..

Ilık bir hazan günü başladı hüznün
Ne gecen huzur-u kalpte, ne de günün
Ne üstün, ne altın, ne arkan, ne önün
Ne sağın, ne solun, böyle her bir yönün

Tükenmişliklere gitsen de biçare
Sarmış her bir uzvu bir muazzam yare
Boş bakar gözlerin, gezersin avare
Semada kamer garib, doğmaz sitare

Gözlerin düşüyor, beyaz suskunluğa
Avuç açar, eder niyaz, suskunluğa
Devam mı edersin bu yaz suskunluğa
Durma! Sen de bir nağme yaz suskunluğa.

Aynur Yazıcı

Sen Gönlümü Pak Eyle!

Bir coşkun ırmak gibi
Çağladı deli gönül
Şeherde yaprak gibi
Ağladı deli gönül

Gittim de dönemedim
Bilmediğim diyardan
Köz oldum yanamadım
Medet bekledim nârdan

Dua dua yükseldi
Hicrânın en âlâsı
Firak bağrımı deldi
Okunmadan sâlâsı

Doğum muydu, ölüm mü
Dünyaya geldiğim gün
Vedia mı zulüm mü
Bitemedi bu sürgün

İsyanı uzak eyle
Düşmana tuzak eyle
Ey Rahmetin sahibi
Sen gönlümü pak eyle
Sen gönlümü pak eyle...

18.03.2016-İstanbul

Aynur Yazıcı

Sen Öğrettin Bana Karanlığı

Kara gözyaşı döker gözüm o günden beri
Kara topraktır artık naaşımın yeri
Saat ölümden şimdi an ve an
Gülüm sen, doğmadığına yan
Azrail beni sever, ben ölümü
Karalar bana yanar, ben toprağa
Toprak suya hasret, ben ona
Bulutlu havada bir kasvet
Bende karanlığın düşleri
Kaybolmuş yüzümden mutluluk gülüşleri
Zambaklarım kurudu artık
Bütün güller solmak üzere
Pabucum eski, başörtüm yırtık
Yolculuk başlıyor gecelere

....Bir ışık demeti geçer gözlerimden
Çılgılığı yok, sesi sedası
Gönül uçar berzah alemine
Ruhlar hasret kaldı, defterine, kalemine

....Bir çöl var aramızda
Adı sensizliklere karışmış
Kumu yok, tozu toprağı
Ağaç gitmiş, ardından yaprağı
Sular bir başka akar pınarlardan
Güller bir başka kokar
Bu karanlık alemde

...Bir okyanus var aramızda
Adı varlıktan yokluğa karışmış
Suyu yok, tadı, tuzu
Sen öğrettin bana sonsuzu
Ve sonsuzluktaki yolu
Sen sevdirdin bana Azraili

...Bir yol uzar seninle aramızda
Adı bilinmezlerle karışmış
Sonu yok, ucu, bucağı
Sen öğrettin bana yalnızlığı
Ve yalnızlıktaki sevgiyi, sevgiliyi
Sen sevdirdin bana karanlığı
Karanlıktaki gülü, sümbülü
Sen sevdirdin bana ölümü.

18.05.1998-Bursa

Aynur Yazıcı

Senin

Gün senin, gece senin
Ağızından dökülmeyen hece senin
Taaccübattasın, her an, her daim
En karmaşık, en müşkül bilmece senin
Siğamazsın koca dünyaya
Güneş, dünya, ay yıldız ve daha nice senin
Yalnız ona yar olsun;
Velilerden, nebilerden daha yüce senin
Nefsine ram isen bil ki;
İblisten daha alçak cüce senin!

Aynur Yazıcı

Senindir!

Dertlerine dert kattın, kederlerine elem.
Ne sahifeler yoruldu, ne çileli kalem.
Güle meftun, gül ile müzeyyen bütün alem
Gül senin, senindir gülistan
Ne gül oldum o gülistana, ne de bir fidan

Bu çetrefilli yolda ölmek oldu tek karın
İstikamet tuttu çileyi, bütün efkarın
Belki dün, belki bugün, belki an, belki yarın.
Gün senin, senindir an, zaman.
Ne ateş oldum o zamana ne de bir duman.

Beni al benden Sevgili! Beni götür sana
Beni götür yağmura, beni götür Nisana
Götür, aleme çekirdek kıldığın insana
Lüb senin, senindir habbe, öz
Ne beyitler yazabildi özü, ne tek bir söz

22.11.2006-Bursa

Aynur Yazıcı

Sensizliğin Adı

Aynada gördüğüm sen misin?
Beni yeni baştan sever misin?
Gel desem sana, gelir misin?
Yine bana ellerini verir misin?

Semaya doğru uçtu kuşlar
Yürek sensiz kaldı dünyada
Bitmedi sonu gelmez yokuşlar
Vuslat var muhakkak uhrada

04.03.2003-Bursa

Aynur Yazıcı

Sensizlik

Bugün yirmi üç safer bin dört yüz yirmi dört
Leyl-i hüzn geldi, gündüze sürur ört
Sanma kalacak böyle, sabahın yakındır
Dermanındır senin, müptela olduğun dert

Yapıyorum deme sakın, bir yaptıran var
İlahi nağmeler kulaktan ruha akar
Ne cehennem korkusu, ne cennet sevdası
Beni bensizlik değil, beni sensizlik yakar!

Aynur Yazıcı

Sevdan...

Sevdan bir kırık mızrapta kaldı
Sevdan güneşe doğru yol aldı
Sevdan meçhul, sevdan kimsesiz
Sevdan yine bilinmezlere daldı.

Güldü geçti nev-i beşer her söze
Ne dışa açıldı habbe, ne de öze
Kulağında nağme nağme onun adı
Hem dile ağıt, hem yaş oldu göze

Ölüm çok yakın, çok da ırak
Bitmedi elest bezminden beri firak
Sanma sakın mutluluktur
Yüzüm güldü hep, yüreğim ağlayarak

Aynur Yazıcı

Seyir Defteri

Seyir defterine firakın düştü
Senin duan
Benim rüyamdı.
Bizi bilmediler yâr
Bir yudum su
Bir zeytin tanesi
Ve ulu çınarın gölgesi
Şahit...

Bilmedi bizi bu bahar
Soldu renkler
Kelebekler gelmez oldu.
Mayıs papatyalarına
Yükledik şimdi umudu.
Önce dağ çiçekleri
Sonra böğürtlenler
Yer bulamadı damağımızda

Bilir misin?
Hâlâ üşür ayaklarım
Yüreğimdeki bahara denk
Ellerim üşür
Bir firak sonrası,
Sensizlik orucunun
İftar sofrası
Kurulsun zemin yüzüne.
Bütün kuşlar misafirimiz
Ağaç yapraklarının
Rüzgarla terennümü
Hoşluğunu versin ruhumuza...

Doymak yok belki ama
Mayası olur kim bilir
Torus çiçeklerinin
Mayası olur o çiçeğin
Binbir çeşit renklerinin...

25NisaN2016

Aynur Yazıcı

Seyyah

Yürek sonsuza kanatlanmış
Beyaz düşlerin
Paradokslu bilmecesinde
Zühre bir garip bu gece
Yunuslar duasında güneşin
Soğudu çile
Dehlizlerinde yüreğin

Bilmedi insan
Bilemedi durduğu yeri
Gördüğü gözden mi
Duyduğu sözden mi
Vuruldu...
Ne çok yoruldu rüyalar

Be hey Can!
Yüküm ağır
Bir de sen vurma sol yanımdan
Sır bilmeze ser
Yâr bilmeze yer verme yüreğinde

Ve çok derinde
Derdin arda kalan yerinde
Bir hüzme, bir fer
Ruh ile birlikte
Eyledi sefer...
Kaç bin âlem dolaştı
Şükre gebe leyâle
Kaç bin elem bulaştı...

25Haziran2016-23:33

Aynur Yazıcı

Sırrın Sırrı...

Çile yudumlayıp içmek oldu gönlünün karı
Yare vuslat hissi sarıp sarmalamış efkari

Dikenler elini kanatırken, sen güldün güle
Liyakatin var mı, bunca alkışa ve ödüle?

Fazlından veriyor o Mabud-u Lemyezel.
Ayine ol, bak ayinedara, her bir cüz güzel.

Yüzün mü yoktur, yoksa yokluğa mı yüz tuttun?
Hizmete gelince, 'ben'deki 'ben'i unuttun.

Vasıl olmak vaktidir, varlığı tek olana.
Bütün putları kır, hem geçit verme yalana.

Sevmek mi, sevilmenin gönüldeki diyeti?
Feda etmek uğruna canı, malı, serveti.

Sırlarını doldur artık bakır bakracına....
Tebessüm et git, GÜLİSTANDA darağacına....

28.05.2006-BURSA

Aynur Yazıcı

Sızıntı..

Gün söndü ve soldu adının ilk harfi
Ne mâna kaldı serde, ne bir tarifi
Kapandı kapı, evvel döndü ahire
Sultan eyledi Rab, gelmedi mi kâfi

En nâfi tiryaklar edilmişken izhar
Bir elim illet, ruhu eylemiş bîzar
Rücû eyle, varlığı ebedi zâta
Mektubudur Onun her cüz, eyle nazar..

Çile yazdı kalem leylin ortasına
Düştü gönül giden kamerin yasına
Ne yıldız kaldı, adını yad ettiğin
Gark oldun bir damla suyun deryasına..

01.03.2007-Bursa

Aynur Yazıcı

Sokaklar Sessiz....

Sokaklar sessiz.
Yürek kimsesiz.
Yürüyorsun nefessiz karanlığa doğru...
ne sokak lambaları aydınlatıyor yüreğini,
ne ısıtıyor ellerini.
Ve sen üşüyorsun kuytu akşamlarda.
Ve yürüyorsun nefessiz...
yürüyorsun kimsesiz karanlığa doğru.
Çiçekleri solmuş, yaprakları dökülmüş mevsimin.
Dönüşü yok mu, bu nasıl bir yemin?
Sokağı ıslatan gözyaşları söyle kimin?
Yollar ıslak ve de kumludur.
Yürüyorsun hala...
yeter artık, dur!
Bütün saatleri durdur.
Beklediğin an-ı seyyale bu mudur?
Ne sokak kaldı gözlerde.
Kaldırımlar inişli çıkışlı hayat basamakları,
İnip de çıkamadığın...
bu dem her şey oldu darmadağın.
Çık Benden Bakiye sığın.
Sokaklar sessiz.
Yollar ıslak.
Ne okuldan çıkan çocukların sesi var kulaklarında.
Ne bir nağme yüreğini sızlatan, dudaklarında.
Çık, çıkabilirsen bu bilmededen.
Ne ağla, ne de yüreğini dağla...
Hani istiğfar, hani tevbe...
Hani yürek sızlamaları...
Artık ne kırmızı var, ne yeşil, ne mavi, ne sarı.
Bütün renkler döndü siyaha.
Beklediğin bir tek sayha...
ne çileyi yükledin sırtına.
Ne dindi yürekteki fırtına.
Sokaklar sessiz.
Yürek kimsesiz.
Ve sen yürüyorsun hala!
Söyle bu sığındığın kaçınıcı kal'a

Aynur Yazıcı

Son'a Doğru Giderken...

Azaldı mı acılar,
Azaldı mı,
Mahşere kadar...
Yaza yaza bitmeyen
Kaleme yemin olsun ki,
Gün bitti, an bitti,
Zaman bitti...
Ne gelmeyi bildi yâr,
Ne de alıp başını gitti.
Hasların hası
Taht kurmuşken yürekte,
Götürdü başka aleme
Tek bir sekte...

Adın mı silindi,
Adına mı bilindi bütün bilmekler?
Bilmeden, bilemeden
Çözülüverdi ilmekler...
Düğüm mü, düğün mü
O bilinmez muamma,
Ne karantina kaldı,
Sardı bedeni bir ateşli humma...
Ne uyku, ne uyuklama,
Ne bitkinlik ne yorulma...
Fenerler söndü, yok bir iz,
Ben oldu artık BİZ
Ve bütün yollar mecalsiz....

Sancının adı şimdilerde oldu acı.
Dava yok ortada,
Herkes davacı.
Yalan mı?
Yılandan beter olsun,
Sürünsün yerlerde...
Vicdanı söndürdü,
Akıl bırakmadı serde...
Nerdesin eyyy sadakat!
Gel de gir gönlümüze,
Nûrumuza sürur kat...

18.03.2012-04:00-Bosna-i Cedid

Aynur Yazıcı

Sondan Önce

Günler sefere çıktı bugün, güllerle birlikte
Ruhun dinlenmeye durdu vâsi bir gölgelikte
Çile damgasını vurmada yine ânın özüne
Ve bir katre düşer, tüm söylenmezlerin sözüne

Veda mı bu, firak mı, çözüldü mü son bilmece,
Ey vuslat, bu seninle geçirdiğimiz son gece
Değiştir bu türküyü, nağmelerinde hüznün var
Çok eskilerden seni, sana bağlayan sözün var

Kapısı yoktur, kolu yok, ne kilit, ne anahtar
Bütün ışıklar söndü, vakit girdi, geldi ihtar
Topla yürek bohçanı, bağla Ruhun kanadına
Ulaştır Sevgiliye, ne varsa aşkın adına...

31.07.2008-İstanbul

Aynur Yazıcı

Sor

Ne bir zulme karşı gözyaşı döktüm,
Ne ölüme
Ne acıya üzuldüm
Ne sancıya
Sor! Adı dünya olan hancıya
Kaç kişi doğdu, öldü
Kalan kaç kişi?
Dünya, toprak, para, mal, mülk
Hepsi şeytan işi
Doldu taşı bantlar günahlar ile
Her biri, diğerine vesile
Çaldı sevabı şeytan ve cinler
Her kul nefsin sözünü dinler
Güller günahkar oldu
Günler günahkar
Şeytana sorsan
Eller günahkar.

Aynur Yazıcı

Sorgular

Kondu bir güvercin daha
Yürek ağacının dalına
Çile neşrolur dört bir cenaha
Bilmem erişir mi hüzün yılına?
    Acı değil bu, tatlı ızdırıp
    Her gün çağırır durur beni, türap
    Vuslât gelmeden, gidemem ki
    Ruh, beden kafesinde kalmış harap.
Hurufata kapı açtı, ince bir sızı
Nefs-i zalim; sevap hırsızı
Kuyu dibine inse de göz göre göre
Nice günahın, seyyienin arsız!

Aynur Yazıcı

Sorular

Biten zaman mı ve giden?
Elinde bir kuru yaprak kaldı o musanna sergiden
Şükür nerede, bıkmadın mı yergiden?
Sonu gelmez bir merdiven, çıktığın
Kabe değil, kalptir, hiddetle yıktığın.
Sabır nerede, nerede tevekkül?
Bu kaçınıcı candır, odlara yaktığın?

Aynur Yazıcı

Sustu

Uçacak kuşlar
Gönül diyarına
Umutlar yeşerecek hep, yarına
Rüzgarla geldi selamın
Elhamdülillah!
Dildedir kelamın.
Sustu harfler,
Heceler sustu.
Önce Elif'te,
Sonra nokta da aradım dostu.

22.02.2004-Bursa

Aynur Yazıcı

Sürgün mü?

Gül müdür, solan yüreğimde
Yoksa yeni doğan gün mü?
Sensiz açılan gözlerim,
Yine sensizliğe sürgün mü?

Aynur Yazıcı

Şehidim!

Benim bir acım vardı,
Şimdi bin'e katlandı.
Yüreğim yandı da yandı,
Bıçak kemiğe dayandı.
Vay ki vayy!
Şimdi diriltti seni Hayy
Nur'dan kefeneye sarıldı kanlı bedenim,
Miskü amber gibidir bugün tenin...

Semadan Rahmet yağdırıyor Rahman.
Derya oldu şimdi dört bir yan.
Bize nasip düşmedi,
Dileyemedik eman.
Sen şehit oğlu şehit!
O'ndan geldin...
Arınmış olarak yine O'na git!
Ölüm mü?
Elbet değil, dirilişin âlâsı
Davan Haktır,
Yıkılacak bir gün küfrün kalası!

Bir öldün, bin dirildin, binler başak verir gibi
Çürütmez toprak altında seni Mülkün sahibi...

Aynur Yazıcı

Şimdi...

Hüzün sisi çökmüş yine yürek dağına
Elem set çekmiş, hem soluna hem sağına
Bırak fâni Dünya'yı, gitmek vakti şimdi
Şimdi girmek vaktidir kabir yatağına...

04.12.2004-Bursa

Aynur Yazıcı

Tahlil

Sürgün edildi yüreğim şehirden şehire
Hissiyatımdan verdiğim bu kaçınıcı fire
Her şey ayan beyan hacet kalmadı tasvire
Herc ü merc olmuş alem, ayineler tarumar
Enam üstüne oynanan bu kaçınıcı kumar..

Azın azı kaldı bana, ettiğim kasemden
Tüm vücut ihtizaza durmuş bu acı semden
Elim ızdıraplar sızıyor her bir hassemden
Yürek paramparça, ruh mahpus, akıllar şaşkın
Ne sevgiler gerçek, ne de adı kalmış aşkın..

15.02.2007-BURSA

Aynur Yazıcı

Tatlı Heyecan

Güneş, güne can,
Vuslat kapısı yakın
Ölüm, tatlı heyecan,
Titreme, korkma sakın!

Aynur Yazıcı

Tek Sevgili

Kalbim dolup taştı bu aşk-ı kebirden
Semavata yayıldı sevgim hep birden
Sevmek ne güzel onu
Ona doyamamak ne güzel
En güzel o
Elife uzandı parmaklar
Uzandı o noktaya kadar
Nokta hatun noktaladı ömrü bugün
Virgülü geride bırakarak
Bu alem bana sürgün
Süründü deryalar bütün suları yakarak
Çok, gözümde aza kanaat
Bütün kinini kana at
Nehirde su içer kana kana at
Atılmış pamuktur bugün dağlar
Bu aşk bu sevgi yüreğimi dağlar
Dağa baktım, dağ yerinde çağlar
Çantamda üç kitap
Üçü de üçüz kitap
Küfretmez dilim ilime
Bile bile bildim ben de
Bu hasretlik bu sürgün bende
Depremler geçirir ruhum bedende
Saydım gökteki yıldızları tek tek
Giydirdim ben de dağlara etek
O sevgili kalplerde bir tek
Alemlerde bir tek.

Aynur Yazıcı

Tekrar Tekrar..

Kapat gözlerini
Bütün elem, keder
Ve çilenin üzerine.
Kimse görmesin,
En derinlerde yanan ateşi.
Buğulanınca camlar
Çileyi haykıran nefesinle..
Yaz adını silineceğini bile bile..
Silinse de yazı,
Parmak uçlarında duran izi
Mühür olacak yüreğine..
Yusuf muydu,
Züleyha da çözülmez sır?
Güneş, ay, onbir yıldız,
Kuyu, gömlek, zindan.....

Sen 'bitmeli' dedin..
Ben 'gitmeli'..
Gitmeli dönüşü olmayan yere..
Gitmeli geride hiçbir ses bırakmadan..
Acısa da yüreğin,
Sızlasa da bu onulmaz yaradan..
Gitmeli be dost!
Gitmeli..
Gülün kadife yapraklarındaki
Çiy damlası gibi,
Hissettirmeden kayıp gitmeli..
Yaşamalı vuslatı toprakla..
Bir 'amin' miktarı..
Saltanatın kalacak belki de yüreğimde,

Yerini alacaksın belki de..
Prangaya vurulmuş duygularıyla birlikte
Gönül kabristanında..

Gölgeni bile görmeden kaybetmek seni,
En zor bilmecesinde bilinmezlerin..
Sorunun cevabını ararken
Kaybolduk harflerde..
Rakamlara sığamadık..
Geçmeden sonu gelmeyen bir seferin,
En zor basamağına
Bir mukaddime belki bu..
Ya da çile zannettiğimiz bir ikram..
Adını unuttuğumuz her şey adına veyl olsun ki,
O herşey aslına dönecek bir gün.....

Aslı olamasam da Kerem'e,
Ferhat'a Şirin,
Mecnun'a Leyla..
Meryem olup en derin acıları
Tekrar tekrar yaşamalı yüreğim..

Tekrar tekrar ölmeliyim..
Tekrar tekrar solmalı güller..
Tekrar tekrar.....

20.11.2006-BURSA

Aynur Yazıcı

Tevhid... Teslim... Tevekkül...

Kazandığını zannederken...
Kaybedenlerden olmak ne acı...
Hissiyatı öldürdün,
Nefsi eyledin baştacı...
Nedir diye sorarsan ilacı:
Tevhid... Teslim... Tevekkül...

Aynur Yazıcı

Toprağa Hasret

Hasretim sana ey kara toprak!
Burnumda buram buram kokun var
Budur ömrümden kopan son yaprak
Al beni yanına, ol bana yar

Kar düşer gönlüme, yakar teni
Cesedimi beyaz kefene sar
Burağım sen ol, ulaştır beni,
Sen bas bağrına, mahşere kadar

Neden bana bu kadar yabancı,
Neden bana bu kadar uzaksın
Yıllardır var gönlümde bu sancı
Seni sevmeyenlere tuzaksın

Azrail'i beklerim ben her gün
Bir türlü gelip, kapımı çalmaz
Hey cesedim! Sen yerlerde sürün!
Tonlarca buz ateşimi almaz.

Toprak gözlerim, toprağı özler
Kör nefsim terk-i firar eyledi
Dilimde hep ona dair sözler
Hep dinledi, ve hep onu söyledi.

Aynur Yazıcı

Uludağ'a kar düştü...

Uludağ'a kar, gönlüme kor düştü
Kış gelmiş olacak herhalde
Kara kabre girmek benim için bir düştü.
Ölüme doğru gidiş gelmiş olacak her halde

Pencerenin kenarlarından sızan soğuk
Gözlerimin akını yalayarak geçiyor
Ta uzaklardan gelen sesler boğuk
Kulaklarıma kadar varıp, sonra kaçıyor

Önümde oturan adam derin derin
Nikotini çekiyor ayak topuklarına kadar
Benim ise, içimde havalar serin
Gökte ki buluttan, deniz kabuklarına kadar

Birden bir ağrı belirliyor dişimin arasında
Sinirlerim isyan ediyor, bana inat
Sabır Allah! Diyorum, avuçlarım semanın ortasında
Melekler saf tutmuş, teker teker açıyorlar kanat

Kalbimin içinden yaşlar süzülüyor sessizce
Tebessüme, kahkahaya çok ırak
Yanaklarımı ıslatıyorlar kimsesizce
Beni, bende, bensiz, kimsesiz bırakarak..

Aralık1995-Bursa

Aynur Yazıcı

Umuda Yolculuk

U çtu mutluluk, buhar oldu.
M ayi olup, akmaz bir daha
U muda uzanan, uzun bir yoldu
D ünyan sana gülmez bir daha.
A zı çoğa hani verdindi?
Y okluk hani senin derdindi?
O caklar yanmış, kış gelmiş bak!
L odos bile bu derde dindi.
C evabı yok sorduğun سوالin
U fuktaki noktadır misalin
L amba sönmüş, mum yanmakta
U puzun bir hattır, visalin
K or oldu şu dem bütün beyazlar
U mmana doldu ettiğin niyazlar.
M arifet "yokum" diyebilmekte
U mut şimdi, sırrı çözecek ilmekte
T ufandan çıkmış arz-ı alem
B atmanlarla çile yazmış kalem
E srarı saklı ve hikmeti çilenin
N efesi sayılı her bir gelenin
D erman derde girmiş, bilmezsin
E leme esir düştün gülmezsin
K onuşmak ne mümkün şu yürek ile
İ çin ağlar, ağlar gözün, yaşın silmezsin.
Y okluğa davet var "gelirim" der, gelmezsin
O kudum, bildim sanma ey nadan!
K atre misal ilim vermiş sana yaradan
L isan aciz, tercüman olmaz kalbine
U ç uca eklesen bir kelam olmaz diline
K onuşma, bırak kendini Rabbaniyet seline

Aynur Yazıcı

Umut

Çok mu uzak umut?
Ey güzel! Bugün sen bütün umutları tut!
Tuttuğun umutlar gökte pamuk misali bulut
Çıkacak Arş- Ala'ya dualar ile umutların
Bugün; ne giden dündür, ne de gelmeyen yarın
Bugün; selamıdır, bilinip de bilinmez diyarın
Bakracına süt yerine kan mı doldurdun?
Bakır rengi kadife çiçeklerini sen mi soldurdun?
Bilseydin, kameri kamerde değil, güneşte bulurdun.

Aynur Yazıcı

Uyan!

Ölmek midir, ölünün beklediği şey?
Gündüz güneşe gözünü kapamak ney?

Adı çile oldu aldığı nefesin,
Nedamet yaşlarıyla ıslansın sesin.

Güller kirlendi, dikenlerin hatrına
Saadet ertelendi, gelmez yarına.

Sefilliğin karı, ölmek mi dersin
Ağlanacak haline, sen hep gülersin.

Yücelerden yolunu aştığın zaman
Sonsuzluğa dönecek senin için an

Biraz daha sabır, biraz daha dayan
Yüreğindeki korla tutuş, yan da yan!

Kalkmak vakti, gafletli uykundan uyan!
Dikkat! Hakikate çıktı artık rüyan.

29.06.2006-Bursa

Aynur Yazıcı

Uyku, Yol ve Düşler...

Durdum!
Duydum sesini
Bir yarım nefesini
Hayâl misin gerçek mi
Dokunsam
Tutabilir mi ellerim

Bulutlar!
Bir umut yükleyin
Bir umut gökyüzüne
Bir umut yüz gözüme
Son buldu can
An'ı ararken
Gayb oldu zaman...

Uyku, yol ve düşler
Ağlamaklı mı oldu
Gül açtıran gülüşler

Uyku uyuyakaldı
Dönüşü olmayan diyarda
Yol, kıvrımlarını
Götürdü son demine nehrin
Ardında bırakmadan tek bir im
Zifiri karanlıkta
Seni arar ellerim

Ve düşler
Yorgun, soluk
Tâbirde bîhemta
Setretti ne varsa
Senden yana

Ve şimdi bir selâm gönder
İmsiz yolun kıvrımlarından
Bir selâm gönder de
Lerzeye gelsin sudur
Ve elbet uyku da
Düşler de bir gün yorulur...

17NisaN2016

Aynur Yazıcı

Uykular Haram Şimdi

Gün döndü
Güneş vurdu toprak yüzüne
Yağmur yedi zemin
Yed'i kudret
Hükmetti
Yedi iklime
Kırklar kırk divanda
Suretler siret sathından ırak
Sendeledi dağlar
Zulüm katmer katmer
Lav misali taştı durdu.
İhanet!
Olmaz dediğin yerden vurdu
Soldu yıldız çiçekleri
Dehlizlerinde asrın
Ve uykular haram Şimdi...

Aynur Yazıcı

Uyu..

Ey gönül alan güzel!
Uyu artık, uyuman gerek..
Uyman gerek..
Bütün acılara gülümseyerek..
Ve bil ki, seninle birlikte uyuyacak
Ryalara suskun kalmış yürek..

Aynur Yazıcı

Üstadım!

Yok mudur ruhundan bir katre?
Damlasa yetim yüreğime
O ruh değil mi ki, en derinden
'Selamette göreyim, şu milletin imanını
Gül gülistan olur bedenim cehennemde'diyen
O ruh değil mi ki, vahdette biten
O mübarek zeytin ağacını
Bir kuru üzüm çubuğuna benzeten

Ey üstadım!
Ey medrese-i yusufiyede açan gül
Neslin gül iken
Elbet çıkacak değildir senden diken

Hüzünlü bir bahar günü
Bir Said girdi toprağa
'Said şimdi tam toprak olmak lazımdır' sırrıyla
Binler, milyonlar Saidler filizlendi
Zulmet-i dünyaya
Zulmet Nura boğuldu
Gönüller huzuru Nurda buldu.
Ve şimdi her bahar yeniden
Filizlenir arz-ı aleme binler Nurlar
Yepyeni ümitlerle toprak coşar
Nuru Nurla Nurdan yaşar
Nurdan çıkar, Nura koşar....

Mart-2005

Aynur Yazıcı

Vaktidir

Deseler de henüz erken
Vaktidir, kardeş!
Yeşermenin vaktidir!
Ürünü tarladan,
Devşirmenin vaktidir.

04.04.2004-Bursa

Aynur Yazıcı

Var

Ürperiyorum yine
Yine gözümde yaşlar var
Giderim, giderim yad ellerine
Yolumda hep taşlar var
Taşları kaldıramaz başlar var
Hasret kaldım çöllere
Kumunda başka bir özlem var
Veda ettim damaktaki göllere
Gülleri deremedim, onlar oldu bana yar
Anlayamadım, kimden yana yar?

Aynur Yazıcı

Vasati

Uludağ dile gelmiş ağıt yakıyor
Yazdığım nameler kağıt yakıyor
Ay'a sevdan nedendir, bilmez misin ki?
Cezbeye gelmiş, şems-i ezele bakıyor.

Yoksa sen, katreyi umman mı sandın?
Balların balı çileden usandın.
Ne oda şükür var, ne burudete
Bilseydin ki yaz, kış değil, yalnız nisandın.

Aynur Yazıcı

Veda

Evvel nara durdu, sonra nura döndü yüzüm..
Binler tokat vurdurdu yediğim her bir üzüm..
Yaza veda vaktidir, selam sana ey güzüm..
Yaşım başa yaslandı, başım binbir telaşa...
Girdabına daldığım bu kaçınıcı karmaşa..

Az mıdır çoğa giden bilinmezlik nefesi..
Emanet aldı pak ruhunu beden kafesi..
Nadi nidadadır işit artık ulvi sesi..
Gözüm düşe seslendi, düşüm siyah bir taşa..
Taştaki nur ile eyledi gönlü temaşa..

16.03.2007-BURSA

Aynur Yazıcı

Yağmur

Ateşten kor olmuş kalbimize
İn rahmet kapılarından sen
Yağ yağmur!
Yağ gönlümüzün derinliklerine
En müstesna duygularımızı ıslat
Nemlensin gözlerimiz
Bulutlarla birlikte
Bulutları hediye et topraklara
Hediye et bütün umutları
Çocukların o küçücük ellerine.

Aynur Yazıcı

Yağmurla Gitti YAĞMUR

Bir bahar yağmuruydu
Eşlik eyleyen sana.
Sığamadın zamana
Ve sığamadın ana.
Yağmur kadar sessiz yüreğin
Ve gidişin yağmur serinliğinde..
Üşüdü yüreklerimiz..

Düğün günün müydü,
Kınalandı ellerin..
Gelinlik tazeliğinde o bembeyaz kefenin
Giden için şهادetle,
Ölüm müydü?

Bir kaç tatlı söz..
Senden geriye kalan..
Tatlı bir tebessüm
Ve acıya boğan gözlerimi
Kendine iyi bak!
Çünkü bundan sonra
Ben yanında olmuycam,
Olamiycam..
İstesem de istemesem de
Söyle, söyleten kim bunu sana?

Gülüyor muydu gözlerin,
Açıların bittiği dem.
Ölüm hiçlik değil.
Değildir adem..
Bilirim ki korkmadan gittin..
Ve bilin ki ölüm vuslat..
Olsa da ayrılıklar..
Hepsi muvakkat..

Tabutunda tülbentin neden kırmızı
Yüreğimi acıtan nedir bu sızı
Baban garip, başı yerde
Saç sakal perişan..
Fanilik bitti, kalktı perde
Zuhur eyledi nişan..
Sema ağladı toprağının üstüne
Gülün artık!
Çehrelerde bu hüznün de ne..
Yağmurum yağmurla gitti
Ve bitti bütün acılar..
Bitti..
Bitti....

06.04.2007-BURSA

Aynur Yazıcı

Yalan...

Hızla akıyor zaman,
Ve şimdi akmıyor an.
Sevgiler yağma olmuş,
Bütün duygular talan.
Ey sadakat gel artık!
Sen selamete git Yalan!
Var varacağın yere,
Gayya kuyusuna dolan.

Devrin deviremediği,
Derdimin derinindesin.
Görmek istemeyene,
Ne büyük bir perdesin.
Duyamasak da seni,
Şahikalarda yankılanıyor sesin.
Sahte yüzlere dokunan
Yine senin nefesin.

Kana bulanmış ruh,
Halinden habersiz Hakikatini arar.
Acıdan beslenir bir güruh,
Katre katre zulüm,
Katre katre ölüm yağar.

Sen neredesin ey Vefa?
Neredesin merhamet?
Geride dur zevk-u safa.
Ey akıl, tefekküre devam et!

Aynur Yazıcı

Yar!

Yüreği kangren olmuş Yar!
At onu, sök yerinden..
Sızlasa da yarası en derinden
Bir damla yaş gelmemeli,
O efsunlu gözlerinden..

Aynur Yazıcı

Yaz

Bu yazı da yaz bir kenara
Acı'yı hüznü kederi yaz
Sitem değil
Huzurdur günümüze dolan
Hisseler, hasselerden maada
Menzil uzak
O uzak menzilde derc edilmiş
Binbir tuzak
Duydun mu, duyulmaz olanı
Durdun mu
Bu divan göklerden âlâ
Safvetinden göz görmez
Ve en sevdiğinden de bâlâ

08.07.2016

Aynur Yazıcı

Yepyeni Başlangıçlara...

Düğüm düğüm diziverdin
Acıyı boğazıma
Zemheri düşüverdi
Baharıma yazıma
Yaşa battı sözlerim
Düşe gitti gözlerim
Dizlerim yorgun
Menzil uzak...

Uzanır pencereme
Hanımeli kokusu
Kulaklarımda
Barış'ın türküsü
Berrak saf ve temiz
Gelmeli, artık gelmeli
Elin yüreğime değmeli

Ey keman!
Hep mi hüzün söylersin
Az dur hele!
Yakışanın mıdır bu nağmeler
Ve güller!
Ağlamayı görün siz
Öyle sessiz sessiz
Yıldızlara damıtılan
Gözyaşlarını görün
Lodostan kalma bir Bursa akşamında
Yıkanmış gökyüzünde
Uludağ'ın doruklarından
Yükselen dolunayı
Bezeyen yaşları görün...

Bir nefes molası
Verdi günlerim
Bir göz kırpması kadar
Kıskanılmalı bir sessizlik
Yola düşmek lâzım şimdi
Kol kola
Kenetlenmeli kalbim ruhuna
Sona değil bu gidiş
Bu gidiş,
Yepyeni başlangıçlara...

25.03.2016

Aynur Yazıcı

Yolculuk

Yeni bir hayat başlıyor yüreğinde
Yepyeni tohumlar ekti ümitler, sevgi mahaline
Ay, göz kırptı geceye
Yolculuk başlıyor harflerden heceye

Aynur Yazıcı

Yorgun Bahar

Bugün olur mu gelişin
Bayram eyler misin bana
Ruhum solgun yeni baharda
Tomurcuk güller
Rengarenk her yer
O halde neden yüreğim
Bu kadar renksiz
Ve karanlık
Mutluluk neden anlık
Günleri içtim bir bir
Zehir miydi tiryak mı
Bu sensiz geçen
Son iftirak mı

Soğudu azar azar
Umuda düşen cemreler
Senli haber getirecek
O kumrular neredeler
Koça mabed ıssız şimdi
Yağmurlar kaygısız
Nisandır
Rahmet bekler toprak
Rahmet bekler börtü böcek
Çınarlar rahmet bekler

Ne ihlamur kokusu
Ne gölgesi çamların
Bir söz demedi senden
Suskunluğun dili lâl
Kaç dolunay geçti
Bilmem ki kaç hilâl
Ve...
Yorgun şimdi baharlar
Kim bilir...
Hangi bir vakte kadar...

23NisaN2016

Aynur Yazıcı

Yunuslar

Ayaklarımın altına serildi bulutlar
Güneşe hediye edildi bütün umutlar
Sönmemecesine
Dönmemecesine
Silindi gözlerden bütün okyanuslar
Çekildi damarlardan
Vuslata ermekte şimdi yunuslar
Canı, Ona vermekte şimdi.

Aynur Yazıcı

Yürekten

Çilli begonyam boyun bükmüş
Meğer bu beden bana bir yükmüş
Bilmezdim yürek, ruhtan büyükmüş
Güneş bugün de doğmuş başına
Bakmaz ki gözden akan yaşına

Konuşmak istersin, kelimeler esir
Baktığın her şey sen gibi müteessir
Kana kana iç, musibet bir iksir
Bütün yollar onun, ona akıyor
Bilsen de bilmesen de yüreğini yakıyor.

Yürekten damlayanı kalemin almış
Rengi siyah değil, kan gibi almış
Ali zannettiğin alem daralmış
Damlada boğulup deryaya sığmayan sen
Nasıl bir fırtınadır bu, ruhunda esen.

19.08.2003-Bursa

Aynur Yazıcı

Zaman

Gitme desem de dinlemezsin ki beni
Su gibi akıp gidersin avuđlarımđan
Peşinden ararım, sorarım gölgeni
Gitme ey zaman, gitme şu gönöl diyarından

27.04.2001-Bursa

Aynur Yazıcı

Zerre

Zerre, kefeni boynunda bir yolcu,
Kâh narda,
Kâh mısırdâ,
Kâh serâda,
kâh süreyyada,
Gezer durur,
Ne dinlenmek bilir,
Ne de yorulur...

Aynur Yazıcı